

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 2 JUNI 2021

Digitaal

Voorzitter: dhr. Van Verk
Commissiegriffier: mevr. Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Van Benschop (GroenLinks)
Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Mevr. Van Eck (Beter Voor Dordt)
Dhr. Den Heijer (VVD)
Mevr. Van der Ham (CDA)
Mevr. Henderson (ambtelijke ondersteuning)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Dhr. Kwaak (VVD)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Nijhof (Beter Voor Dordt)
Mevr. Rutten-Alberts (PVV)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Tiebosch (D66)
Portefeuillehouders: wethouder M. Stam, wethouder P. Heijkoop

Opening

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Het is nu precies acht uur, in vele huizen start het journaal, maar bij ons start de vergadering. Iedereen welkom op deze warme dinsdagavond voor de commissie Sociaal, waarin we een aantal zaken op de agenda hebben staan. Ik ga niet alle spelregels weer aan jullie voorleggen, want als je die nu nog niet weet, dan ga je ze nooit meer weten. Ik ga wel even opnoemen wie allemaal aanwezig zijn, die ik in ieder geval kan zien. Dat is mevrouw Van der Ham van het CDA, mevrouw Striebeck van de VSP, de heer Bosman van de ChristenUnie – u hoeft niet te roepen dat u er bent, want dat kost allemaal te veel tijd – de heer Tiebosch van D66, wethouder Heijkoop is aanwezig, de heer Boersma van de ChristenUnie/SGP, de heer Van der Net van de VVD, mevrouw Nijhof van Beter Voor Dordt, mevrouw Van Eck van Beter Voor Dordt, de heer Burakçin van GroenLinks, de heer Kwaak van de VVD, mevrouw Van Poppel als griffier, mevrouw Rutten van de PVV, de heer Stam als wethouder, en tot slot mevrouw Van Benschop van GroenLinks. Misschien ben ik iemand vergeten, maar dan meldt u zich wel. Nou, dat was het complete rijtje. Goed. O ja, mijnheer Den Heijer van de VVD, ja, die was te laat op zijn plaats, want hier in de kamer stond hij met ons te praten, dus. Nou, de heer Den Heijer, ook welkom, van de VVD. We hebben afmeldingen van mevrouw Stolk van de VSP en van de heer Van Dam Timmers. Dat laatste is in verband met de geboorte van zijn dochter Nora afgelopen vrijdag. En mevrouw Koene gaat ook aansluiten. Welkom,

mevrouw Koene van Gewoon Dordt. Mededelingen. Van onze zijde zijn er geen mededelingen. Ik weet niet of iemand anders nog een mededeling heeft? Niet? Dan gaan we de agenda vaststellen. We gaan starten met de bespreking van de beantwoording van de artikel 40-vragen van de fractie CDA over de toegevoegde waarde van het proeflidmaatschap van sportverenigingen voor Dordtse kinderen. Daar wil de heer Tiebosch iets zeggen, ik zal even stoppen. De heer Tiebosch.

De heer Tiebosch: Voorzitter, het lijkt me wel gepast om de heer Van Dam Timmers te feliciteren, ...

De voorzitter: Natuurlijk.

De heer Tiebosch: ... als vader, met zijn dochter. Dus dat wil ik graag vanuit D66 doen en ik neem aan vanuit de rest van de commissie ook.

De voorzitter: Nou, ik stel voor dat de griffie een kaart stuurt namens ons allemaal richting de heer Van Dam Timmers en zijn vrouw om hen te feliciteren met hun dochter Nora. Ik ga verder met het vaststellen van de agenda. De agendapunten 5 en 6, daar was van voorgesteld om die gecombineerd te behandelen. Ik stel voor om ze afzonderlijk te behandelen, namelijk eerst te starten met de ontwikkelingen van beschermd wonen en opvang, waarover u wordt geïnformeerd door de wethouder, en daarna het raadsvoorstel Wijziging verordening beschermd wonen en opvang aan de orde te stellen. Reden daarvoor is dat het eerste een inhoudelijk verhaal is waarin we worden bijgepraat door de wethouder en zijn ambtenaren, en het tweede is, om het maar heel deftig te zeggen, feitelijk een wetgevend dingetje waarin we vaststellen hoe er de komende tijd wordt omgegaan met beschermd wonen. En tot slot staan, zoals afgesproken, in de eerstvolgende vergadering na de gemeenteraad de overzichten van moties en toezeggingen op de agenda. We zullen proberen een pauze in te lassen om onze handen te kunnen wassen en wat water te kunnen drinken, maar die doen we op een natuurlijk moment. Kan iedereen instemmen met deze agenda? Oké, geen reactie. Ja, mevrouw Van der Ham geeft akkoord. Ik ga ervan uit dat geen geluid goed geluid is.

2. Vaststellen besluitenlijsten Commissie Sociale Leefomgeving van 12 en 18 mei 2021

De voorzitter: Dan gaan wij door naar het 'Vaststellen van de besluitenlijsten van de Commissie Sociale Leefomgeving van 12 en 18 mei'. De heer Boersma heeft een vraag bij de besluitenlijst van 12 mei. De heer Boersma.

De heer Boersma: Dank u, voorzitter. De vraag gaat over wat bij punt 4 stond, dat de wethouder toezegt een benchmark te verspreiden waaruit onze prestaties blijken. Nou heb ik heel veel mails gehad, hoor, dus het kan zijn dat ik hem gemist heb. Maar ik weet niet of die al verstuurd is. Maar misschien weet u dat, of de griffier.

De voorzitter: Ik hoor de griffie de vraag al beantwoorden en die hebben vastgesteld dat die mail nog niet verstuurd is.

De heer Boersma: Oké, nou, dan moeten we de wethouder even een beetje opporren.

De voorzitter: Dat was wethouder Heijkoop, hè?

De heer Boersma: Volgens mij is dit ... Even kijken.

De voorzitter: Van der Linden.

De heer Boersma: Van der Linden, ja.

De voorzitter: Nou, dan zullen we de heer Van der Linden via de heer Heijkoop en Stam aan zijn jasje trekken.

De heer Boersma: Prima, dank u wel.

De voorzitter: De heer Bosman.

De heer Bosman: Nee, hoor, ik had niks, maar ik moest even opnieuw opstarten.

De voorzitter: Oké.

De heer Bosman: Vandaar dat ik in beeld was.

De voorzitter: Vandaar dat u zo boos keek.

De heer Bosman: Precies.

De voorzitter: Goed. De heer Van der Linden wordt gemaand om de betreffende benchmark rond te sturen. Zijn er vragen aan het college? Niet dus.

Stukken ter bespreking

4. Beantwoording door het college van artikel 40-vragen RvO van de fractie CDA over Jong geleerd is oud gedaan (lidmaatschap voor onze kinderen) - Antwoordbrief artikel 40/41

De voorzitter: Dan gaan wij over naar het eerste stuk ter bespreking en dat is de 'Beantwoording door het college van de artikel 40-vragen van de fractie CDA over Jong geleerd is oud gedaan'. Het CDA heeft, gesteund door Beter Voor Dordt, GroenLinks, VVD, ChristenUnie, beantwoording door het college ter bespreking opgevoerd met de politieke vraag: welke toegevoegde waarde zou een proeflidmaatschap kunnen hebben voor kinderen in Dordrecht? Het woord is aan het CDA. Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, dank u wel. Bewegen op jonge leeftijd heeft levenslang impact. Niet bewegen dus ook, vandaar de slogan Jong geleerd, oud gedaan. Obesitas neemt toe, ook op jonge leeftijd en echt niet alleen bij mensen met een smalle beurs. De motoriek van kinderen gaat achteruit, daar kwam laatst nog een onderzoek voor naar buiten. Bewegen via een sportvereniging zorgt, naast de fysieke voordelen, ook voor gelegenheid tot sociaal contact. En het stimuleren van bewegen wordt steeds belangrijker om een gezondheids crisis te voorkomen. Daarnaast komt erbij dat sportverenigingen na teruglopende ledenaantallen als gevolg van corona ook wel een stimulans kunnen gebruiken. Door een gratis proeflidmaatschap bij sportverenigingen

voor alle Dordtse kinderen mogelijk te maken, snijdt het mes dus aan twee zijden: wij krijgen de kinderen aan het sporten en de Dordtse sportverenigingen krijgen nieuwe aanwas. Wie kan daar nou tegen zijn?

De voorzitter: Nou, mevrouw Van der Ham, we gaan kijken hoe de commissie daar verder over denkt. Om het woord te voeren, meld u in de app. O, dat gaat wel heel snel, maar in ieder geval de eerste is mevrouw Koene van Gewoon Dordt.

Mevrouw Koene: Voorzitter, ik zat er helemaal klaar voor, dus ik was echt de snelste. Want de vraag van mevrouw Van der Ham: wie kan daar nou tegen zijn? Nou, Gewoon Dordt is daartegen. Maar we willen nog wel graag wat verduidelijking hebben, want ik heb toch duidelijk volgens mij uit de vragen begrepen, uit de antwoorden eigenlijk, dat het dus met name gaat om 4000 kinderen uit gezinnen met een kleine beurs. Ik hoor volgens mij mevrouw Van der Ham nu zeggen dat het om alle kinderen gaat in Dordrecht, of het nou wel of geen smalle beurs is. En dat het dan een stimulans is, dus dat dan ook nog gelijk het mes aan twee kanten snijdt, want als wij ze dan een gratis lidmaatschap geven, dan hebben de sportclubs dus ook extra inkomsten. Tenminste, zo vertaal ik het dan maar even. Is dat niet een beetje raar?

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, ik neem aan dat ik mag reageren?

De voorzitter: Ja, natuurlijk.

Mevrouw Van der Ham: Waar mevrouw Koene naar refereert, dat is vraag vijf van de door ons gestelde vragen. En het vragen naar het proeflidmaatschap voor alle Dordtse kinderen, dat is vraag vier in het document. U kunt ook zien dat die vraag eigenlijk door het college niet beantwoord is, wat wij echt een gemiste kans vinden om in ieder geval daarnaar te kunnen kijken, omdat er dus ook gewoon heel veel kinderen zijn waarvan het niet zozeer een armoedeprobleem is, maar gewoon omdat het gezin niet gewend is om te sporten bijvoorbeeld, of dat het echt niet zo eenvoudig is om een proeflidmaatschap te kunnen krijgen bij sportverenigingen, om die juist aan het sporten te krijgen. De tweede vraag had betrekking op dat het vreemd zou zijn voor sportvereniging dat die extra aanwas zouden kunnen krijgen. Nou, de bedoeling van proeflidmaatschap is natuurlijk dat men uiteindelijk structureel aan het sporten gaat. Dus in het geval dat zo'n proeflidmaatschap aanslaat en het kind uiteindelijk via de vereniging wil gaan sporten, dan heeft de sportvereniging daar een lid bij en dan hebben wij daar die manier dan ook weer aan bijgedragen.

Mevrouw Koene: Maar dan komt dan dus automatisch vraag vijf waarschijnlijk in werking, want het is hartstikke leuk om mensen een proeflidmaatschap te geven, maar kan je dat ook allemaal betalen? Dus, nou ja, dat zou op zich al een aandachtspunt zijn. Nou weet ik wel dat er allemaal regelingen voor zijn, dus ik bedoel, daar hoeft geen uitvinding voor gedaan te worden. Maar het gaat dus ook om een heleboel kinderen in de stad die niet uit arme gezinnen komen, waar het toch wel een flinke aanslag op het budget kan zijn. Het is in feite dan zo dat je als overheid op dat moment een soort van mensen verplicht om te gaan sporten, want anders dan ben je niet gezond, hoor je er niet bij, enzovoort. Dus ja, ik snap toch niet helemaal wat nou het nut is en waarom het niet op een andere manier zou kunnen dat mensen gaan bewegen. Ik bedoel, je zou bijvoorbeeld kunnen zeggen - voorschotje op over twee weken - dat het geld wat nu gereserveerd gaat

worden voor die 27,4 miljoen voor leerachterstanden, nou, misschien kan je daar wel wat uit doen voor combinatie met sport, of wat dan ook. Maar ik snap het dus echt niet waar dit dan ook nog weer uit zou moeten komen of zo. Dus wat stelt het CDA zich daarbij voor?

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, dank u wel. Je kunt natuurlijk allerlei tools gebruiken om bepaalde doelstellingen waar te maken, hè? Leerachterstanden en leesproblematiek voorkomen we ook deels door kinderen gratis lidmaatschap bij de bibliotheek aan te bieden. Het gratis proeflidmaatschap is echt een tool die je kunt kiezen om uiteindelijk problemen als overgewicht en een gebrek aan motoriek terug te dringen. Het is zeker geen dwang, mensen worden ook niet verplicht om naar de bibliotheek te gaan, maar zo'n stimulans kan er wel voor zorgen dat mensen die daar normaal gesproken niet naartoe zouden gaan dat nu wel gaan doen. En waar het gaat over middelen, dat is een keuze, hè? Bij het vaststellen van het gezondheidsbeleid dat we twee jaar geleden met elkaar hebben gedaan, lag de nadruk niets anders dan op preventie, preventie, preventie. Dit is nou precies hoe wij kunnen voorkomen dat deze jonge generatie over vijftien jaar als obesitasgeneratie de boeken in gaat.

Mevrouw Koene: Voorzitter, ik ga geloof ik nu maar even in de wachtstand, want er zijn vast collega's die hele interessante vragen ook hebben. Mevrouw Van der Ham krijgt mij tot nu toe in ieder geval niet overtuigd.

De voorzitter: Goed, helder. De heer Tiebosch meldde zich, maar is dat een interruptie, of is dat een vraag, of woordvoering? Ik neem aan dat u woordvoering bedoelt.

De heer Tiebosch: Het is een vraag, voorzitter, het is geen woordvoering.

De voorzitter: Aan mevrouw Koene?

De heer Tiebosch: Nee, aan de woordvoerder van het CDA.

De voorzitter: Dan kan u die dadelijk meenemen gewoon in uw woordvoering, als u dat niet erg vindt. Dan werk ik de lijst af.

De heer Tiebosch: Oké.

De voorzitter: Ja? De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Dank u wel, voorzitter. Ik zie deze oproep tot proeflidmaatschap eigenlijk meer als een proefballon. Maar goed, daar zijn er wel meerdere die daar niet vies van zijn, dus laat ik ook de hand in eigen boezem steken in dat opzicht. Ja, het is een beetje alsof je de bewoners van de Oudelandshoek vraagt waar de Sequoia ligt, het is een beetje naar de bekende weg vragen wat het CDA doet. Om over de eerste ... Het CDA refereert aan twee vragen die gesteld zijn. Nou, die vijfde vraag, daar hoeft ik denk ik niet eens meer op in te gaan, en ook bij die vierde vraag blijkt het gewoon dat heel veel clubs dit zelf al doen. Ik kan het eerlijk gezegd ook uit eigen ervaring vertellen. Ik ben ooit op achttienjarige leeftijd na een bestuurscrisis penningmeester geworden van

een badmintonclub en twee of drie keer per jaar had ik dan een ouder aan de lijn en die om een hele vage reden het lidmaatschap opzei van dat kind. Dan belde ik die ouder: joh, hoe kan dat nou, want het kind vindt het hartstikke leuk bij ons. Nou, en dan vraag je door, door, door en op een gegeven moment komt de schaamte. De schaamte: ik kan het niet meer betalen, ik ben ontslagen, ik heb geen werk meer. Toen hadden wij als club zelf een potje waarin wij zeiden: die kinderen die dan niet meer kunnen sporten doordat hun ouders hun baan kwijt zijn geraakt of dergelijke – toen bestond de DordtPas nog niet eens, hè, hashtag vraag vijf – dan regelden we dat gewoon zelf. Ik vind het ook verbazingwekkend in die zin dat het CDA het maatschappelijk middenveld helemaal verlaten heeft en dat eigenlijk elk probleem direct door de overheid bestreden moet worden en dat elke verantwoordelijkheid voor wat dan ook daartussenin niet gezien wordt, of niet gewaardeerd wordt. Dat vindt de VVD jammer in die zin.

De voorzitter: De heer Den Heijer, het CDA pakt de handschoen op en heeft een interruptie op u.

De heer Den Heijer: Nou, ik ben nog lang niet klaar, dus ...

De voorzitter: Even kijken of het een interruptie is.

De heer Den Heijer: Mooi.

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, dank u wel. U refereert naar vraag vijf, die staat niet geagendeerd vandaag en ook heb ik daar niets over gezegd. Maar waar het gaat over vraag vier, dan geeft u aan: er staat ook al dat verenigingen al veel zelf doen. Maar er staat eigenlijk helemaal niks bij vraag vier, anders dan dat dat, als we dat willen, daar kunnen ze eigenlijk nu geen antwoord op geven. Dus wat u aangeeft is een prachtig voorbeeld van een vereniging in welk geval betalingsproblematiek wordt opgepakt, maar feit is dat het gaat over heel veel kinderen die nog nooit bij een sportvereniging zijn geweest. Nou, hoe krijg je die nou precies binnen? Daar gaat het voorstel over. En uiteindelijk kunnen zij via proeflidmaatschap binnenkomen bij een vereniging. Waarom stimuleren wij dat? Omdat wij uiteindelijk geloven dat sporten beter is. Wij verplichten niks, maar dat is een keuze. En wij doen dat ook omdat verenigingen aangeven dat zij de middelen niet hebben en die rek niet meer hebben om zo makkelijk om te gaan met al die proeflessen. En ze mogen dan één keer meedraaien, maar ja, als je kind met een sport in aanraking komt die het nooit heeft gespeeld, kan dat na één keer al zeggen dat het wel of niet leuk is? Dat is vaak best lastig, dan moet je toch wat langer meedoen. Dus juist die verenigingen geven aan dat dit een mogelijkheid zou kunnen zijn om hun sport aan andere kinderen te laten zien en zo leden binnen te halen die ze anders niet binnen hadden gehaald. Dus ik zou niet weten waarom ik het middenveld heb verlaten, volgens mij sta ik op de stip.

De voorzitter: De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Ja goed, ik weet niet in welke samenleving mevrouw Van der Ham zit. Maar goed, als ik weer dan kijk naar wat het onderwijs bijvoorbeeld doet, als je ziet dat kinderen daar dagelijks gewoon bij verschillende sportverenigingen kunnen sporten

in Dordrecht, daar ervaringen opdoen met sport, volgens mij sport nog steeds een onderdeel ook is van het lesprogramma, leraren daar ook hun stinkende best voor doen om sport aan te bieden en dat ook buiten de school te doen, hè, dus ook bij sportverenigingen zelf. Ik denk dat dat van het vmbo tot op het gymnasium, tot aan lagere scholen het geval is, dus ja, in dat opzicht vind ik hem eerlijk gezegd wat gezocht. En u ontkent het, maar u stelt toch die vragen en ik moet eerlijk zeggen, voorzitter, de VVD wil nu ook wel een lans gaan breken voor die hardwerkende middenklasse. Gewoon die mensen die boven de 1600 netto verdienen, die bij de Kruidvat staan te zwoegen, die politieagent zijn. En het CDA zit constant naar dat wettelijk minimum te turen, terwijl er heel veel werkende mensen zijn die bijvoorbeeld hun kind willen laten tennissen. Als ik nou bijvoorbeeld het tarief van tennis langs het tarief van voetbal leg. Voetbal is ongeveer vier keer goedkoper dan een tennisabonnement. Dus het kan dus gewoon zo zijn dat van mensen die gewoon werken, die gewoon niet veel verdienen, die geen aanspraak maken op de DordtPas, maar ook niet op andere kwijtscheldingen zoals in de gemeente wordt gedaan. De gemeente doet aan afvalstoffenheffing kwijtschelden, de gemeente doet aan ozb, of huur, of weet ik het, noem het maar op, het wordt kwijtgescholden, de hondjes worden kwijtgescholden. En dan kan het dus gewoon zo zijn dat iemand die daar allemaal niet in valt, in die tarieven niet valt en staat te zwoegen bij de Kruidvat, zijn kind niet op tennis kan doen, omdat die tennis bijvoorbeeld niet op gemeentelijke grond staat, of dat er geen overeenkomst met de gemeente is. Ja, dan denk ik bij mezelf: dat is toch eigenlijk de wereld op zijn kop. En het CDA kan dat wel ontkennen, ze stellen gewoon die vraag. Vraag vijf, die staat allemaal niet geagendeerd. Nou, ik heb die vragen en het antwoord gelezen en ik wil het er wel graag over hebben, want het begint de VVD wel te irriteren dat we constant ons focussen op het wettelijk minimum, terwijl er hartstikke veel mensen gewoon werk hebben en die kinderen ook niet kunnen laten sporten. Dus ik vraag ook aan de wethouder: wat doet de wethouder daaraan?

De voorzitter: Uw punt is helder. Mevrouw Van der Ham, en daarna mevrouw Koene.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, dank u wel. Ik hoor de heer Den Heijer een vurig betoog houden voor al die mensen die hun stinkende best doen om bewegingsonderwijs aan te bieden. Dat geloof ik, dat doen zij ook, maar feit is dat wij een crisis hebben als het gaat over overgewicht en als het gaat over terugloop van motoriek, dat de scholen dat ook niet kunnen goedmaken op dit moment, hè? Dus daar wordt dit niet in opgelost. Die doen hun stinkende best, maar het gaat gewoon niet goed met onze kinderen. Dat blijft naar voren komen en wij hebben hier een keuze om daar wel of niet beleid op te gaan voeren. Dan kom ik bij het tweede punt, als het gaat over het sociaal minimum. Waar was de VVD bij het vaststellen van het armoedebelaid? Want daar is op 140 procent armoedebelaid gekapt, 140 procent van het sociaal minimuminkomen, daar zijn alle voorzieningen bepaald. Als u meer had gewild, heb ik u daar niet horen spreken. Dus ik zou zeggen, als dat ooit weer opengebroken wordt, kom dan met dit verhaal over de boeg en dan sta ik zeker aan uw zijde.

De voorzitter: En mevrouw Koene.

De heer Den Heijer: Mag ik daar niet op reageren? Nou, dat doen we een andere keer wel.

De voorzitter: U mag daar zo op reageren, mevrouw ... mijnheer Den Heijer.

Mevrouw Koene: Ja, om er nou gelijk een vrouw van te maken, dat is ook zowat. Nou, ik wil mijnheer Den Heijer eigenlijk een beetje bijvallen, want dat hoeft ik allemaal niet te herhalen. Ik wil hem alleen wel even corrigeren, want ja, ik bedoel, niet voor het een of ander, maar je wordt van een hele respectabele tennisvereniging toch lid voor minder zelfs dan van een voetbalvereniging. Ik bedoel, om in CDA-termen te blijven, als je van Oranje Wit lid wil worden, dan betaal je 179 euro en ik geloof dat voor de tennis bij DLTC ofzo 120 is. Dus ...

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Nee, maar goed, het gaat er even om, voorzitter, dat mevrouw ...

De voorzitter: Nee, mevrouw Koene, zullen we het wel bij de vraag houden over het proeflidmaatschap van kinderen, en niet ...

Mevrouw Koene: Ja, nee, maar goed, het gaat er dus om dat als je een proeflidmaatschap gaat geven en kinderen daarna lid willen worden, dat er dus een variabel zeg maar tarief is waarbij mijnheer Den Heijer ging schetsen dat een kind op tennis doen vier keer zo duur is als een kind naar de voetbal doen. Dat is dus niet zo, mijnheer Den Heijer.

De voorzitter: Nee. Ach, mijn kleinkind wilde graag op paardrijden, dus misschien is dat toch nog een optie. Mijnheer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Ja, om inderdaad al die voorbeelden tegen ook elkaar aan te leggen, pars pro toto, dat is natuurlijk altijd ingewikkeld. Maar laat ik in ieder geval ingaan op wat mevrouw Van der Ham zei, want die zei: dan zie ik u dan wel weer. Alsof het een bokswedstrijd is. Nou, ik denk dat we het best wel eerder er nog over kunnen hebben, want u heeft dit geagendeerd, dus ik ben eigenlijk in die zin wil ik daar het moment dan ook wel gebruik van maken om dit dan te zeggen: weet je, je hebt die tariefstelling in die DordtPas, daar zit uiteindelijk dat geld in waar kinderen ook voor kunnen sporten, 2,75 voor basisschoolleerlingen. Kunnen we anders met het CDA dan de afspraak maken dat we bijvoorbeeld dat tarief iets omlaag doen en het tarief voor kinderen van ouders die werken en die ook niet hun kinderen op een sportclub, dat die ook een DordtPas krijgen en dat tarief daar iets omhoogschuift? Dus dat we het iets gaan differentiëren, want dan gaan we elkaar wel vinden. Dus dat zou ik dan wel graag van het CDA te weten komen of zij daar ook heil in zien.

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, er loopt hier een kind door de kamer. Even wachten, Matthijs.

De voorzitter: O, dat geeft niet.

Mevrouw Van der Ham: Ja, sorry.

De voorzitter: Die hoorde er ook gewoon bij. Misschien gaat hij nog een keer sporten.

Mevrouw Van der Ham: Nou, hij zit op zwemles nu, dat moet eerst nog even. Nee, ik wil daar graag op reageren, mijnheer Den Heijer, want u geeft aan dat u deze voorziening eventueel wel zou willen, maar dan voor alle kinderen en dan ten koste eigenlijk van het budget wat nu op de DordtPas staat voor mensen tot 140 procent van het minimuminkomen. Dus dan wilt u eigenlijk het budget van iemand die achter de kassa zit bij de Kruidvat naar beneden bijstellen, zodat het kind van een politieagent wel kan sporten. Ik denk dat dat soort afwegingen nu op dit moment helemaal niet kunnen en dat als we al naar een nieuwe voorziening gaan, dat dat zeker niet ten koste van het armoedebelief zou moeten gaan, maar dat het moet gaan om nieuw beleid, dat ook niet vanuit een armoedekarakter komt, maar puur vanuit de incentive om onze Dordtse kinderen allemaal – of je moeder nou achter de kassa zit, of politieagent is – dat die allemaal kunnen sporten. Daar gaat mij om. En ik denk, als we dat allebei willen, dan staan de VVD en het CDA zeker naast elkaar.

De voorzitter: Goed. Mijnheer Den Heijer, u kunt (...).

De heer Den Heijer: Ja, ik constateer alleen dat het CDA veel woorden nodig heeft om niet op mijn aanbod in te gaan. Dus dat is prima.

De voorzitter: Goed. Dat was het, de heer Den Heijer? Dan ga ik naar de volgende spreker en die is inmiddels al uit mijn beeld verdwenen. Mevrouw ...

Mevrouw Van Eck: Volgens mij was ik dat, voorzitter.

De voorzitter: Ja? Nou, ga uw gang.

Mevrouw Van Eck: Dank u wel. Even als eerste, want wij hebben inderdaad mede geagendeerd vorige week, maar na beraad in de fractie en de vragen nog eens goed gelezen te hebben, inclusief de antwoorden, zijn we eigenlijk tot de conclusie gekomen dat wij vinden dat het op dit moment voldoende in de DordtPas verankerd zit, zeker voor de doelgroep die het niet breed heeft. Daarnaast zijn we ook wel gecharmeerd van het voorstel van mevrouw Koene om eens te kijken: is dat niet een idee om dat in die verlengde leertijd op te nemen? Omdat daar toch budget voor vrij gaat komen waarschijnlijk. Dus dat is eigenlijk hoe we er nu in staan. Kort maar krachtig.

De voorzitter: Oké. Even min of meer technisch: wanneer een partij instemt met het bespreken van het verhaal, betekent dat niet automatisch dat je ook instemt met het verhaal als zodanig. Het kan juist reden zijn om te zeggen: nou, ik wil dit bespreken, want de politieke vraag die daar voorligt heb ik wel een mening over, maar die is vast en zeker anders als degene die hem heeft geformuleerd. Dat maakt het debat zelfs levendiger, dus top dat u dat gedaan heeft.

Mevrouw Van Eck: Nou, daar was ik me niet bewust van, maar dat is mooi dat het een keer voorkomt dan. Dank u wel.

De voorzitter: Dan ga ik door naar de heer Bosman, die zegt dat hij een vraag heeft, maar dat zal wel een woordvoering zijn.

De heer Bosman: Ja, voorzitter. Ik zie wel dat de heer Burakçin een interruptie heeft, dus ...

De voorzitter: O, sorry.

De heer Bosman: Misschien dat hij eerst even wil/mag, wat u wilt. U bent de voorzitter.

De voorzitter: Nee, hoor, natuurlijk, natuurlijk. De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Dank u wel, voorzitter. Ik wil toch eventjes inhaken op wat mevrouw Van Eck zojuist zei, dat er op dit moment voldoende, hoe heet dat, mogelijkheden zijn voor de minima via de DordtPas. Wij hebben enkele maanden geleden daar vragen over gesteld, toen die wijziging vanuit Stichting Leergeld dat sportdeelname zeg maar via de DordtPas overging. Want wij maken ons namelijk zorgen dat het budget, wat voorheen via Stichting Leergeld geregeld werd, dat was voorheen gescheiden. Dat sportdeelname was gescheiden en sportkleding was gescheiden. Nu is het zo dat via de DordtPas dat dat budget samengevoegd is, dat heeft ook in de krant gestaan. Want wat gebeurt er nu? Dat heel veel mensen die in armoede leven, dat dat budget opgaat aan sportkleden en sportdeelname dus niet meer aan te pas komt. Dus wat vindt u daarvan bijvoorbeeld, vindt u dat wel een gezonde ontwikkeling?

Mevrouw Van Eck: Nou, dat ... Daar zou ik graag wat meer over willen weten dan, of de wethouder daar misschien wat meer nadere informatie over heeft qua feiten en cijfers. En ja, kijk, wij vinden gewoon niet dat we daar op dit moment extra geld aan zouden moeten uitgeven, omdat het voor een deel al in de DordtPas belegd is. Er zijn gelden die beschikbaar komen voor de verlengde leertijd. Clubs hebben proefflessen inderdaad die ze aanbieden. Dat snap ik ook wel dat dat niet onbeperkt is en dat het vaak bij één of twee blijft, maar goed, die zouden bijvoorbeeld ook wat meer dat kunnen promoten voor de mensen die het eventueel wel kunnen betalen om dat gewoon onder de aandacht te brengen: jongens, kom het proberen, kom sporten. Ik vind dat niet per se een gemeenteding, ik vind dat ook bij de clubs zelf liggen. Ja, dus dat is daarop mijn antwoord.

De heer Burakçin: Ja, kijk, voorzitter, ...

De voorzitter: De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Voorzitter, ik maak me daar toch een beetje zorgen over, hè? Recentelijk is daar, volgens mij vorige maand is daar een ruim onderzoek gedaan en daar blijkt toch dat mensen die in armoede leven echt een stuk minder gebruikmaken van het sporten dan mensen die dus wat meer te besteden hebben. Als dan nu ook nog eens daarbij komt dat het via de DordtPas zeg maar anders geregeld wordt, maak ik me toch echt heel erg zorgen over dat ze dadelijk de keuze dat iemand die in armoede leeft brood op de plank of lidmaatschap voor de kinderen, de keuze snel gemaakt is en daardoor dus minder kinderen zullen gaan sporten. Dat is denk ik wel een mooie manier om dus meer ...

De voorzitter: Mijnheer Burakçin, ik ga nu ingrijpen, want de wijze waarop de DordtPas is ingericht, dat staat nu niet ter discussie. Dat had ...

De heer Burakçin: Dat heeft met elkaar te maken.

De voorzitter: Nee, het heeft weliswaar met elkaar te maken, maar we hebben op dit moment de vraag voorliggen of proeflessen voor kinderen een manier zijn om. De vraag van het CDA, dat is de politieke vraag en we gaan nu afdwalen naar een discussie over de wijze waarop de DordtPas is ingericht en de hoeveelheid geld die erop staat. Hartstikke interessante discussie, maar dat moeten we dan voeren op het moment dat de DordtPas weer voorbijkomt en dat zal best wel een dezer maanden zijn, want ik verwacht dat daar wel een evaluatie over gaat plaatsvinden. Dus daarin kunt u dat verhaal kwijt wat u net zegt: hoe zit dat, nou, al die vragen die nu worden gesteld. Maar voor je het weet hebben we dadelijk de discussie over de DordtPas en dat was niet de bedoeling.

De heer Burakçin: Nee, maar goed, het heeft wel degelijk met elkaar te maken. Jammer dat u eigenlijk hierin ingrijpt, maar goed. Maar dan weten we dat.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Van Eck was klaar, denk ik. Dan ga ik nu naar de heer Bosman.

De heer Bosman: Voorzitter, dank u wel. Net werden eigenlijk de woorden uit mijn mond gehaald. Wat Beter Voor Dordt had, dat zal ik u eerlijk zeggen, dat had ik ook wel. Dat ik enerzijds vorige keer in enthousiasme zei: wij willen ook agenderen. Later de vragen lezend dacht ik: nou ja, dat is eigenlijk al geregeld. Kijk, de politieke vraag: welke toegevoegde waarde zou een proeflidmaatschap kunnen hebben voor kinderen in Dordrecht? Als ik me puur daartoe beperk, zeg ik: ja, natuurlijk heeft dat een toegevoegde waarde, dat is ook de reden dat ik op zich wel eens was met bespreken. Maar dan zie ik de antwoorden en dan denk ik: ja, dat kan dus via de DordtPas. Eens met ... Nou, ik zie nu toevallig net in het gesprek dat ik inderdaad een RIB over de DordtPas, want dat zou ook mijn vraag geweest zijn: hoe verhouden die bedragen zich dan op de DordtPas? Is dit een vraag vanuit het CDA, omdat het geld op is en ze het aan cultuur besteden en dus niet aan sport? Dat zou een reden kunnen zijn. Mijn vraag wil ik even zo omdraaien – want ik had natuurlijk gezegd vraag – aan het CDA: vindt het CDA dan dat het via de DordtPas niet goed is, of onvoldoende? Die vraag wil ik nog wel beantwoord hebben van het CDA, want op zich vinden wij het prima dat het via de DordtPas geregeld is.

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham, u wordt gevraagd of het krediet voldoende geregeld is op de DordtPas.

Mevrouw Van der Ham: Ja, daar ben ik. Voorzitter, ik ben niet van mening dat het niet goed geregeld is via de DordtPas. Wij zijn blij dat de voorziening er is en dat daar gebruik van kan worden gemaakt. Wij zouden graag inzicht hebben in: hoeveel gebruik wordt daar dan ook van gemaakt, en gaat dat goed, kunnen we dat misschien nog stimuleren of extra aandacht op geven? Maar waar deze vragen ook voornamelijk om gaan is ook die kinderen die geen recht hebben op dat tegoed op die DordtPas, dus gewoon de kinderen boven de 140 procent van het sociaal minimumloon, om die ook te stimuleren via proeflidmaatschap. Dus de vraag is breder dan alleen een minimabeleid, maar gaat ook echt over alle kinderen in Dordrecht en hoe je die aan het bewegen kunt krijgen. Daar is de vraag op gestoeld, en dan voor de zekerheid ook nog gevraagd: nou, stel dat

ze dan willen blijven, maar de ouders kunnen het niet betalen, is dat dan afgedekt? Daarop is eigenlijk het antwoord: via de voorziening op de DordtPas, ja.

De voorzitter: Helder, duidelijk.

De heer Bosman: Helder, dank u.

De voorzitter: Ik ga u zo direct uitdagen om met een andere vorm van antwoord te komen. De heer Bosman.

De heer Bosman: Nee, dat was zo voldoende. Dank u.

De voorzitter: Oké. Dan, even kijken, de PVV. Mevrouw Rutten, u heeft zich ook al gemeld in beeld. Gaat uw gang.

Mevrouw Rutten-Alberts: Nou, ook de PVV was niet overtuigd. Wat dat betreft kan ik me aansluiten bij de vragen die Gewoon Dordt en VVD gesteld hebben. Bij de verenigingen die ik ken – en dat zijn er heel wat met vijf kinderen, geloof me, ik heb heel veel verenigingen voorbij zien komen – kun je al twee à drie keer gratis meedoen. Dus ik vraag me dan wel af: hoelang moet dan zo'n proeflidmaatschap gaan duren volgens het CDA?

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham, hoelang moet het proeflidmaatschap gaan duren in uw voorstel, in uw gedachten?

Mevrouw Van der Ham: Dat is een leuke vraag. Ik zou zeggen dat een proeflidmaatschap een aantal maanden zou moeten duren, hè? Dus een maand of drie. Dan kan je een poosje meedoen, maak je misschien ook wel een wedstrijdje mee of wat dan ook en heb je echt wel een goed beeld van de sport. Wat ik merk is dat niet alle ouders – gelukkig zijn er ouders die dat wel doen, maar niet alle ouders – zo makkelijk even een paar keer proefdraaien bij een club. Op deze manier hopen we dat gewoon de drempel wat lager is. Maar natuurlijk kun je vaak sowieso één keer gratis meesporten mag altijd, dat willen die verenigingen ook graag. Maar het gaat echt om iets meer diepgang, iets meer kennismaking, dus net iets langer meedraaien dan een paar lessen. Drie maanden zou bijvoorbeeld een goed idee zijn.

Mevrouw Rutten-Alberts: Oké. Nou, een duidelijk antwoord, dank u wel.

De voorzitter: Oké. Dat was het, mevrouw Rutten?

Mevrouw Rutten-Alberts: Dat was hem verder zo.

De voorzitter: Dan ga ik naar de heer Tiebosch van D66.

De heer Tiebosch: Voorzitter, ik heb geen woordvoering. Ik had net een paar vragen aan mevrouw Van der Ham op haar verhaal, maar daar gaf u me geen gelegenheid voor, dus ik laat het gaan verder.

De voorzitter: Oké. Zijn de vragen inmiddels wel beantwoord in de woordvoering van mevrouw Van der Ham, dan wel ... Want dan heeft u nu nog de gelegenheid om die vragen wel te stellen.

De heer Tiebosch: Nou ja, u geeft het terecht aan, het wordt heel erg gefocust natuurlijk, en dat is de politieke vraag, op die DordtPas. Ik had aan mevrouw Van der Ham de vraag willen stellen: toen zij de artikel 40-vragen van het CDA heeft ingediend, waarom heeft zij het niet als CDA breder getrokken? Bewegen voor kinderen is ontzettend belangrijk. Waarom alleen maar iets op het gebied van sportverenigingen? Waarom niks met speeltuinverenigingen, waarom niet met scouting, waarom niet een statement maken: geen parkeerplekken inleveren voor speelplekken of voor groen? Waarom heeft ze niet het bewegen wat voor kinderen in een bepaalde norm? Nou, dat zijn dingen waarvan ik dacht: nou, dat mis ik. Het wordt nu heel erg op die sportverenigingen, of daar het antwoord allemaal voor de Dordtse kinderen in gevonden moet worden. Ik dacht ook veel meer vanuit het individu, het begint ook gewoon vanuit de mensen thuis, vanuit een speelplek. Zijn er voldoende speelplekken in Dordrecht? Dat is meer waar ik aan het zoeken was, waarom het CDA het zo verengd heeft tot alleen maar dit in het kader van bewegen voor kinderen. D66 is heel erg voor bewegen voor kinderen, maar volgens mij zijn er juist heel veel zaken die je als gemeente nog veel beter zou kunnen doen dan alleen maar dit wat het CDA nu voorstelt.

De voorzitter: Mevrouw Van Der Ham, heeft u daar een reactie op?

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, ik denk dat wij het grotendeels eens zijn. Ik zou heel graag met meer bewegingsbeleid komen en dat dan ook zeker breder trekken, naar hoe richt je een wijk in et cetera. Onze vraag nu voor dit moment is op de verenigingen gericht. Sportverenigingen, maar niet alleen sportverenigingen, want wat ons betreft, scouting, speeltuinverenigingen et cetera passen daar ook bij. Er zijn bijvoorbeeld ook cultuurverenigingen die danslessen aanbieden. Nou, die zouden daar ook onder moeten vallen. Dus wat dat betreft is de vraag juist heel breed gesteld en krijgen we vervolgens ook bij vraag vier dan het antwoord dat het eigenlijk te breed gesteld is. Dus wat dat betreft moet je het ook altijd maar net doen met wat je krijgt. Wat ons betreft zouden we zeker actiever aan de slag moeten met beleid als het gaat over bewegen en zou dit een stimulans kunnen zijn. Maar natuurlijk ga ik ook graag in gesprek over meer dan alleen proeflidmaatschap, maar dat hoop ik dat we later dit jaar nog wel een keer met elkaar in gesprek kunnen doen.

De voorzitter: Helder. Mijnheer Tiebosch, is dat toch enige ...

De heer Tiebosch: Ik heb verder geen vragen en daarmee denk ik dat ook wel beantwoord is hoe ik over het stuk, over die artikel 40-vragen en de antwoorden verder denk.

De voorzitter: Oké, dank u. Dan is vervolgens mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Nou, voorzitter, ...

De voorzitter: U gaf namelijk aan dat u oorspronkelijk een interruptie plaatste en nu kunt u uw woordvoering doen.

Mevrouw Koene: Nee, dat klopt wel, maar ik heb niet zozeer een concrete woordvoering. Ik had meer zeg maar toen wij dus de antwoorden op de vragen hebben gelezen en de agendering vervolgens, hadden wij meer zoiets: voor welk probleem is dit een oplossing? Maar goed, ik bespeur gelukkig bij een heleboel van mijn collega's eenzelfde soort idee. Dus, nou, we kunnen dit wat mij betreft afronden.

De voorzitter: Oké. De heer Burakçin, heeft u nog behoefte aan woordvoering?

De heer Burakçin: Ja hoor, graag. Dus nog even wachten, mevrouw Koene, met afronden. Voorzitter, kijk, dat sporten gezond voor je is, hoeven we niet nog eens te benadrukken. Maar kennelijk is het ook goed voor de portemonnee van ons en van de overheid, want kinderen die sporten doen minder aanspraak op de jeugdhulp, dat hebben we net ook gehoord tijdens de Sportraad. We weten ook welke groepen het meest gebruikmaken van de jeugdhulp, namelijk dat uit data is gebleken dat kinderen van de minima vaker gebruikmaken dan mensen die het beter hebben met de financiën. Dus een speciale aanpak voor kinderen van de minima vinden wij wel van belang, omdat alle kinderen gelijke kansen verdienen om zich te kunnen ontwikkelen. Financiën kunnen dus wel degelijk een drempel zijn om lid te worden van een sportvereniging, dus we ondersteunen dit van harte.

De voorzitter: Goed. Ik zie dat de heer Den Heijer u wil interromperen. De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Als u ervoor zorgt dat uw bel het niet doet, dan mag u van mij over de DordtPas hebben, of doet u eerst even open anders. Ja, ik had mijn fractiegenoot Alexander Kuhlmann gevraagd om tijdens uw woordvoering daar aan te komen bellen, dat leek me tactisch gezien wel handig.

De heer Burakçin: Ja, buurman, hè? Ja.

De voorzitter: De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Dank, voorzitter. Ik begrijp het gewoon niet wat u zegt. Want u zegt: ik steun dus het voorstel van het CDA van harte, want mensen met een zwakke financiële positie moeten hier meer aanspraak op maken. Maar dat is dus precies wat het CDA niet zegt. Dus hoe kunt u dat dan rijmen?

De heer Burakçin: Nou, ik weet niet of het CDA dat niet zegt. Volgens mij zegt het CDA dat er in ieder geval aandacht moet komen voor de minima, dat die moeten kunnen sporten en dat dat een drempel kennelijk vormt voor sommige groepen om lid te worden. Dus dat ik wat ik eruit begrijp.

De heer Den Heijer: Dat is juist waar ik juist een beetje een fittie over heb met het CDA, is dat ze dat dus juist niet zeggen. Kijk, zij zeggen eigenlijk: we hebben naar de bekende weg gevraagd en het college heeft gezegd: joh, die minima kunnen eigenlijk alles al aanvragen en dat is het niet. Dit is eigenlijk een incentive om al die kinderen aan het sporten te krijgen. Dus we gaan dus aan ieder kind een proeflidmaatschap geven, terwijl alle verenigingen dat ongeveer al doen in Dordrecht en gekoppeld zijn ook aan het onderwijs et cetera, et cetera. Dus ziet u daar dan heil in? Dus het gaat hier over alle

kinderen die een proeflidmaatschap krijgen, wat ook al gebeurt, dus we zitten hier iets te bespreken wat ook al lang gebeurt. Dat steunt u dus ook van harte? Dat zou ik gewoon niet begrijpen.

De heer Burakçin: Voorzitter, even voor de helderheid. Of dat gebeurt, weet ik dus niet. Ik betwijfel eraan dat dus iedereen die nu deel wil nemen aan sporten, dat die ook deelneemt. Dus mensen die met een zwakke portemonnee, die gaan dus minder hun kinderen lid maken van een sportvereniging. Dat is ook gebleken uit het onderzoek wat ik zojuist zei wat in april is verschenen. Het onderzoeksrapport, wie dat precies heeft gedaan, is me eventjes ontgaan, maar daar is wel degelijk gebleken dat dus mensen die minder te besteden hebben minder hun kinderen laten sporten. Dus dat zou in ieder geval, dat iedereen inderdaad die lid gemaakt kan worden met een proefles en dus ook de minima daardoor zeg maar drempelverlagend kan werken dat ze dus lid kunnen worden, vinden wij ook een prima idee.

De heer Den Heijer: Het mooie is dus dat we het al zo goed geregeld hebben in Dordrecht dat je niet eens een proefles hoeft te nemen, maar dat je gewoon meteen al voor het hele jaar lid kan worden. Want dan maak je gewoon gebruik van je budget op je DordtPas als je binnen minima valt en dan kan je gewoon lid worden van die sport. Dus je hoeft niet eens proef te draaien, je kan meteen al gewoon een heel jaar lid worden. Dus in die zin vind ik het gewoon jammer dat ook GroenLinks zich bij het rijtje aansluit: er is geen probleem en we gaan een oplossing verzinnen voor dat probleem. Kijk, er is inderdaad het probleem met kinderen die te dik zijn, maar het is juist heel breed voor al die kinderen dat ze geen incentive voelen, of dat die ouders geen incentive voelen om die kinderen te laten sporten. Het enige wat het CDA dus nu zegt is dat we al die kinderen dat gratis nu weg moeten geven, terwijl dat al lang gebeurt. Dat steunt u dus van harte, dus dat zou ik gewoon heel gek vinden dat u de kinderen in de villa vanuit de gemeente gratis een proeflidmaatschap geeft, terwijl het voor de minima allang gebeurt. Dus dat voegt u er alleen aan toe. En dan zeg ik: joh, kijk dan maar meer naar mensen die daar net tussenin vallen, die geen enkel iets krijgen van die overheid, die gewoon bij de Kruidvat werken en die tennisclub niet kunnen betalen. Dat vind ik dan veel interessanter dan dit.

De heer Burakçin: Voorzitter, even voor de duidelijkheid. Wij willen gewoon dat iedereen deelneemt aan sporten. Maar we hebben wel speciale aandacht voor de minima, waar dus kennelijk toch een bepaalde drempel vormt om lid te worden van een sportvereniging. Dat is wat we dus zeggen. Uit allerlei onderzoeken blijkt gewoon dat zij gewoon minder aan het sporten toekomen vanwege het financiële. Dus dat is waarop wij inderdaad daaraan toevoegen dat we daar dus meer aandacht aan vragen. En dat u zegt: het kan via de DordtPas. Ik heb net aan u aangegeven dat er dus een en ander is veranderd sinds dat zeg maar die regel vanuit Stichting Leergeld naar de DordtPas is verschoven en dat dus op dit moment heel veel mensen met een kleine beurs opmaken aan sportkleden. Dus daardoor kunnen ze dus ook minder sporten. Dus daar maken wij ook ons zorgen over.

De voorzitter: Goed, helder. Uw standpunten zijn wat mij betreft helder uiteengezet, daar gaan we niet meer verder over in debat met elkaar. Ik zie dat mevrouw Van der Ham wil reageren op de woordvoering ... Nee, laat maar? O, toch niet. Goed, iedereen laat het verder maar gaan op de chat, dus dat betekent dat we wat de commissie betreft aan het

einde zijn. Het is een stuk van het CDA, mevrouw Van der Ham heeft dit met veel verve verdedigd. De wethouder zou daar nog iets aan kunnen toevoegen, maar is niet noodzakelijkerwijs. De commissie kan ook zeggen: nou, we hebben nu kennisgenomen van, we verwachten van mevrouw Van der Ham dat ze deze brief agendeert en voorziet van een motie waarin ze verwoordt dat iedereen de mogelijkheid ... Nou, et cetera, et cetera. Wat mij betreft zou dat eigenlijk nu het moment zijn dat u dat al kan besluiten.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, als ik daar iets over mag zeggen?

De voorzitter: Ja, natuurlijk.

Mevrouw Van der Ham: Ja? Nou, ik merk dat er sowieso wel heel veel enthousiasme is als het gaat over het belang dat kinderen sporten. Ik merk ook wel dat er heel veel vragen zijn. Nou, dit waren voor ons ook gewoon een eerste ronde vragen om te verkennen: hoe zit het precies en wat zijn de mogelijkheden? Dus ik stel voor dat wij ons voorstel nader gaan uitwerken en in een andere vorm aan u voor zullen gaan leggen.

De voorzitter: Helemaal goed, dat betekent dus dat u dat wellicht bij de kadernota, wordt er gesuggereerd. Dat is een moment waarop dat zou kunnen, maar u kunt dat ook op een ander moment doen. Ik wens u veel succes bij het verdere uitwerken en de discussie die we daar dan over gaan voeren. Dan rond ik dat punt hiermee af en dan gebeurt er verder niets met dit verhaal. Dit is gewoon klaar, afgerond.

3. Agenderingsverzoek voor het bespreken van ontwikkelingen Beschermd wonen en opvang

De voorzitter: Goed, dan is het nu kwart voor negen, we gaan nog naar een volgend onderwerp en dat is het onderwerp 'Landelijke ontwikkelingen Beschermd wonen en opvang'. Op initiatief van de wethouder wordt de commissie bijgepraat over de landelijke ontwikkelingen binnen beschermd wonen en opvang. Ambtenaren mevrouw Van Walderveen en mevrouw Henderson, alsmede mevrouw Adams hebben zich digitaal bij ons gevoegd en ik heet u welkom. Ik heb u eerlijk gezegd nog niet ge... Ja, ik heb mevrouw Henderson wel gesignaleerd en mevrouw Adams ook, mevrouw Van Walderveen nog niet. Maar goed, ik heb begrepen dat mevrouw Henderson ons gaat toespreken met een presentatie ongetwijfeld en dat daarna de wethouder nog met een filmpje bij ons komt. De techniek zit helemaal stand-by. Ik neem aan dat mevrouw ... Ah, dat is niet mevrouw Henderson, dat is mijnheer Heijkoop. U wil toch even de aftrap doen, en dan mevrouw Henderson en dan ...? Nou ja, doe maar uw ding.

De heer Heijkoop: O, voorzitter, dat is een heel vrij aanbod. Nee, ik heb inderdaad ook even contact gehad natuurlijk met mevrouw Henderson en we hadden afgesproken dat ik het even kort zou inleiden en dat we dan naar een filmpje gaan inderdaad. Een mooi filmpje wat mooi beschrijft wat er aan de hand is rondom beschermd wonen en de doordecentralisatie. Dan zal mevrouw Henderson u helemaal door de ins en outs geleiden. Het is inderdaad op mijn verzoek, vanuit het college om u hier eens over bij te praten, maar toch ook wel naar aanleiding van toch het grote aantal debatten dat we met elkaar hebben gevoerd rondom maatschappelijke opvang, beschermd wonen, de problematiek op de woningmarkt, de huisvesting van kwetsbare groepen. Wat mij betreft is er alle ruimte om ook daar vragen over te beantwoorden, want er is nogal wat aan de

hand als het gaat over beschermd wonen en maatschappelijke opvang. Landelijk, regionaal, maar zeker ook lokaal. Er is een beweging vanuit het Rijk op gang gezet waarbij gemeenten in toenemende mate zelf verantwoordelijk worden voor beschermd wonen en dat is een complexe operatie. In onze regio hebben we wel met elkaar besproken en afgesproken dat we gezamenlijk blijven optrekken de komende jaren. We hebben ook een overeenkomst ondertekend voor de komende jaren dat we dat in solidariteit blijven doen en dat is ook belangrijk, omdat er veel op gemeenten afkomt. Als je dan kijkt naar waar we nu staan, dat heeft ook wel een relatie met de visie Van opvang naar wonen, dan zie je dat er heel hard gewerkt wordt in de regio en dat alle ... Ik wou zeggen alle gemeenten, maar bijna alle gemeenten volle bak aan de slag zijn om ook hun lokale opgave – hun lokale bijdrage, zou ik eigenlijk willen zeggen – aan de huisvesting van kwetsbare groepen echt gestalte te doen geven. Dat is ook verankerd in die agenda Huisvesting Kwetsbare Groepen, die is ook bijgevoegd bij de presentatie. Daar kunnen we straks ook nog wel wat meer over vertellen. Dat is een belangrijke beweging die gaande is. Maar het is wel in een hele ingewikkelde tijd. Corona heeft enorm veel impact, gewoon op de kwetsbaarheid van mensen, met name aan de onderkant. Denk ook aan arbeidsmigranten, maar denk ook aan mensen die soms hun huis kunnen verliezen, en ellende die soms ook vanuit corona versterkt is. Maar eigenlijk nog veel meer is het probleem de woningmarkt. Daar heeft uw raad ook al geregeld over gesproken. Die woningmarkt zit echt, echt ongelooflijk op slot, met name voor mensen aan de onderkant. Mede ook door corona is het aantal mutaties tot een historisch dieptepunt ongeveer gezakt en dat maakt het gewoon heel ingewikkeld om de doorstroming vanuit voorzieningen voor beschermd wonen, maar ook bijvoorbeeld vanuit de daklozenopvang, om dat toch op gang te houden. Dat vraagt echt gezamenlijke inzet in de regio. En nogmaals, daar wordt hard aan gewerkt en ik denk dat we echt wel wat concrete resultaten hebben bereikt, maar het is in een moeilijk tijdsgewricht en dat vraagt ook gewoon wel tijd en, zoals we dat dan zo mooi zeggen, dialoog, omdat de ene gemeente toch wel wat harder loopt en iets meer vanzelf, en dat de andere gemeente iets meer positief bedoelde druk nodig heeft om wat stappen vooruit te zetten. Beschermd wonen, er komt nu een filmpje aan – ik neem aan dat de techniek helemaal op rolletjes gaat lopen – waarin eigenlijk de grote beweging wordt beschreven die nu gaande is. Het kan op onderdelen iets technisch zijn, maar ik denk dat degenen die het filmpje hebben gemaakt er toch wel redelijk goed in geslaagd zijn om u toch in begrijpelijke taal uit te leggen wat er op dit moment aan de hand is, welke beweging is ingezet.

De voorzitter: Voordat ik het filmpje laat starten – Clark, wacht even – even een verduidelijkende vraag mijnerzijds aan de wethouder. U geeft aan: er is heel veel gaande, zowel landelijk, regionaal, als lokaal, en u zou daar allemaal wel iets over willen vertellen. We hebben natuurlijk inmiddels ook de raadsinformatiebrief over beschermd wonen gehad en hebben we inmiddels voorzien van een aantal raadsvragen, die als het goed is – en ik kijk naar de griffier – die zouden we hier nu als bijlage, of die zitten bij de stukken. Maar het zou misschien goed zijn om het nu vandaag te beperken tot het landelijke, want daar gaan die vragen verder niet op in, en de regionale en lokale ontwikkelingen te behandelen op het moment dat de vragen beantwoord zijn en we met u uitgebreid en dan ook moeten meer tijd en in bredere context van gedachten kunnen wisselen over dit onderwerp, en het dus nu even echt strikt te beperken tot de landelijke ontwikkelingen. Ik weet, u kennende, dat u ongetwijfeld toch een aantal regionale dan

wel lokale zaken erin fietst. Nou, dat nemen we dan voor lief. Maar dat we daar vooral een volgende keer uitgebreid met elkaar over praten.

De heer Heijkoop: Voorzitter, dat is helemaal aan uw raad.

De voorzitter: U bent als was in onze handen.

De heer Heijkoop: De artikel 40-vragen gaan we natuurlijk ordentelijk beantwoorden en een aantal vragen hebben we ook al verwerkt in de presentatie, dus die zult u daar al in tegenkomen. Ik denk dat de presentatie gelegenheid geeft, of geen gelegenheid geeft, tot vragen en dat is voor de rest natuurlijk aan u als voorzitter en de raadscommissie.

De voorzitter: Ik geef de commissie alle ruimte, net zo goed als ik u die geef, maar ik wil dat wel een beetje inkaderen, want voor je het weet zitten we hier dan om twaalf uur nog namelijk, als we dit onderwerp zo breed bespreken. Het filmpje. Clark, start de band.

Voice-over in de video: Sommige mensen kunnen niet goed zelfstandig wonen. Ze hebben daar 24 uur per dag ondersteuning bij nodig, bij een instelling of bij een begeleidende vorm van zelfstandig wonen. Dit noemen we beschermd wonen. Hierin gaat wat veranderen en daar vertellen we u graag meer over. Al sinds 2015 werken de gemeenten in de Drechtsteden en Alblasserwaard heel vruchtbaar samen op het gebied van beschermd wonen. Samen hebben we de nodige expertise ontwikkeld en werken we vanuit een eenduidig kader van toegang, inkoop, contractmanagement, monitoring en toezicht. We hebben afgesproken in ieder geval tot en met 2024 met elkaar te blijven samenwerken. Vanaf 2022 komt de verantwoordelijkheid voor beschermd wonen bij de afzonderlijke gemeenten te liggen, in plaats van bij een centrumgemeente. En vanaf 2023 geldt dit ook voor de middelen hiervoor. Het is nadrukkelijk wel de bedoeling dat de gemeenten binnen hun huidige centrumgemeenteregio blijven samenwerken. We hebben de belangrijkste wijzigingen voor u op een rijtje gezet. Vanaf 2022 werken gemeenten samen op basis van de landelijke norm voor opdrachtgeverschap. Het financiële model verandert vanaf 2022 in tien jaar tijd van de huidige historische verdeling over centrumgemeenten naar een objectieve verdeling over alle gemeenten. De gemeentelijke budgetten voor beschermd wonen worden kleiner, omdat een deel van de beschermd wonen-cliënten overgaat naar de Wet langdurige zorg. De herkomstgemeente wordt verantwoordelijk voor de bekostiging van beschermd wonen. Wat betekent dit voor de gemeenten in de centrumgemeenteregio? Dat we ons moeten gaan voorbereiden op deze wijzigingen en dat de financiële solidariteit voor het uitvoeren van beschermd wonen en opvang nog belangrijker wordt. We hebben gelukkig onze samenwerkingsovereenkomst. Deze loopt tot en met 2024 en vormt een uitstekende basis. Het is logisch dat we in de nieuwe afspraken over onze samenwerking vanaf 2025 voortborduren op de bestaande overeenkomst. We blijven dan samen profiteren van de huidige infrastructuur, de schaalvoordelen en het eenduidige kader voor toegang, inkoop, contractmanagement, monitoring en toezicht. In het voorjaar van 2022 komen we hierop bij de gemeenteraden terug. Stay tuned.

De voorzitter: Een prachtig filmpje. Wie gaan we nu het woord geven? Mevrouw Henderson, bent u in beeld?

Mevrouw Henderson: Ja, dat klopt. Daar ben ik.

De voorzitter: Ja, goedenavond.

Mevrouw Henderson: Dank u, voorzitter, goedenavond. Voor degenen die mij niet kennen, ik ben Mireille Henderson, degene die samen met een groot team achter mij zich bezighoudt met beschermd wonen en opvang binnen de Drechtsteden en Alblasserwaard. Ik zat net wel te denken, het filmpje is zo duidelijk en in Jip en Janneketaal omschreven dat ik misschien die hele presentatie niet meer hoeft te houden. Maar ik zal me in ieder geval proberen te beperken tot maximaal dertig minuten en dat we daarna kunnen stilstaan bij een aantal vragen die jullie nog hebben. Ik zal de presentatie soms iets te snel geven, dus schroom niet om mij te laten vertragen op het moment dat het nodig is. Als de volgende sheet mag worden gepresenteerd, dan ... Ik ga dus stilstaan vanavond met jullie bij de ontwikkelingen die aan de orde zijn binnen het beschermd wonen en opvang en daarna zal ik ook even een vertaalslag maken, omdat het nauw samenhangt, de doordecentralisatie, met de agenda Huisvesting Kwetsbare Groepen. We zullen er kort bij stilstaan in het kader van wat het betekent voor de komende periode. Graag de volgende sheet. Ik dacht, misschien is het goed om met jullie stil te staan bij de rolverdeling zoals we die kennen binnen de regio en wat het betekent voor ons als centrumgemeente en regiogemeente. In Nederland kennen we voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang 43 centrumgemeenten. Voor degenen die dat niet wisten, wij zijn een van de centrumgemeenten en wij hebben in dit geval tot en met 2020 het samen gedaan ook met Leerdam en Zederik. Die zijn per 1 januari jongstleden vertrokken uit onze regio, die zijn vertrokken naar centrumgemeente Utrecht. Maar voor de rest zijn we dus met elkaar verantwoordelijk voor het uitvoeren van de beschermd wonen- en opvangtaken. In dit geval voor wat betreft, we hebben een centrumgemeentetaak, maar dat betekent niet dat er een formeel onderscheid is tussen centrumgemeenten en de regiogemeenten. Eigenlijk zijn wij de gemeente die dus de financiële middelen van het Rijk ontvangt en zorgen we ervoor dat we het met elkaar gewoon zorgen dat de toegang goed geregeld is, de inkoop goed geregeld is en alle andere zaken die nodig zijn om ervoor te zorgen dat de 650 tot 700 cliënten binnen onze regio, die zorg nodig hebben in het kader van beschermd thuis of beschermd wonen, dat die goed bediend worden. Een van de belangrijke elementen die eigenlijk vanaf het begin al duidelijk is, dat geldt ook voor jeugdzorg, eventueel voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang ook, is dat het Rijk ons eigenlijk verplicht om samen te werken, daar waar het gaat om voorzieningen die dus uiteindelijk doelmatig uitgevoerd zouden kunnen worden. Dus het zou heel stom zijn als bijvoorbeeld een voorziening die in Papendrecht staat nog een keer acht zouden doen, terwijl dat niet noodzakelijk is. Dus het gebruikmaken van solidariteit is daar een belangrijk element in. Nog naar de volgende sheet. Dan even stilstaan bij de drie belangrijkste, of de twee belangrijkste ontwikkelingen die nu voor beschermd wonen aan de orde zijn, die ik vanavond even iets meer ga uitdiepen. Namelijk de openstelling van de Wet langdurige zorg, dus een deel van onze cliënten is over naar de Wet langdurige zorg, en de doordecentralisatie waarbij we te maken gaan krijgen met een nieuw verdeelmodel, waarbij we dus van een historisch naar een objectief verdeelmodel gaan als alle gemeenten in Nederland. Dan zal ik ook even kort vertellen wat het voor gevolgen heeft voor maatschappelijke opvang en vrouwenopvang, omdat het wezenlijk een andere tak van sport is. Om even eerst te beginnen met de openstelling van de Wet langdurige zorg. Het is een beetje een technisch verhaal, maar wel goed om te weten. We hebben in de afgelopen jaren eigenlijk met elkaar ook wel gezien dat we een groot deel van onze populatie binnen

beschermd wonen steeds meer eigenlijk levenslang levensbreed zorg nodig heeft en dat is zeg maar een signaal wat het Rijk uiteindelijk goed heeft vertaald in het openstellen van de Wet langdurige zorg voor ook een aantal beschermd wonen-cliënten. Wat we nu zien, en sinds medio vorig jaar zijn ze gestart met het indiceren van mensen die dus inderdaad van beschermd wonen naar de Wet langdurige zorg zouden kunnen, zijn ze gestart met het indiceren van deze mensen. Wat wij nu zien is dat aanvankelijk heeft het Rijk met elkaar bedacht dat we ongeveer een macrobudget van 500 miljoen euro uit ons macrobudget zou worden gehaald voor beschermd wonen landelijk. We zien dus nu dat het ongeveer een kwart meer is en dat heeft gewoon te maken met dat eigenlijk we dus letterlijk zien dat de populatie binnen het beschermd wonen landelijk dus gezien veel meer mensen zitten die dus eigenlijk langdurig en levenslang levensbreed zorg nodig hebben, daar waar het hun diagnose aangaat. Voor Dordrecht geldt dat wij vorig jaar in de septembercirculaire te horen hebben gekregen dat wij ongeveer zo'n 12 miljoen euro minder budget zouden krijgen in het kader van deze uitname. Even technisch, wel goed voor gemeenteraden om te weten, er wordt aan het begin van het jaar dus zeg maar een budget van ons letterlijk uit het budget gehaald van beschermd wonen en achteraf worden de exacte kosten, dus de daadwerkelijke kosten die wij maken als gemeente, worden die vervolgens weer gecorrigeerd. Het is een technische exercitie, maar een die wij naar mijn mening in de afgelopen periode gezien hebben dat het CBS, maar het Rijk ook echt heel erg zorgvuldig aan het doorlopen is. Omdat het CIZ op dit moment een achterstand heeft op landelijk niveau, omdat er dus uiteindelijk meer klanten zijn die dus in aanmerking komen voor de Wet langdurige zorg, hebben wij eind 2020 de vraag gekregen als alle gemeenten om toch nog een aantal indicaties voor beschermd wonen ambtshalve te verlengen. Wat dus betekent dat een aantal mensen die eigenlijk nu in de pijplijn zaten voor de indicatiestelling dus langer door ons gefinancierd zouden moeten worden. U kunt zich wel begrijpen dat dit dus voor ons, naast het feit dat het een financiële impact heeft, dat het ook gewoon voor cliënten in de afgelopen periode een spannende exercitie is geweest, omdat: weet je, waar ga ik naartoe? Uiteindelijk bewegen deze klanten niet fysiek, maar ik heb wel begrepen van instellingen dat daar waar cliënten dus een aanvraag hadden lopen, dat ze het ook wel vaak heel spannend vonden, omdat het natuurlijk ook wel weer een gesprek, of ook wel weer allemaal documenten aanleveren is geweest bij het CIZ om ervoor te zorgen dat we dus met elkaar de overgang van BW naar Wlz over te laten gaan. Er zijn een aantal dingen die nog steeds niet bekend zijn bij ons, namelijk we willen graag met de aanbieders, maar ook met in dit geval VGZ als onze preferente zorgverzekeraar in gesprek na het zomerreces over de consequenties die deze uitname heeft voor onze infrastructuur. U moet u voorstellen, als ik u even een locatie zoals de Domus neem in Dordrecht, daarvan zijn alle cliënten nu letterlijk honderd procent daarvan zijn Wlz-cliënten geworden. Daarin zijn wij vervolgens ook afhankelijk nu een soort van en de vraag is eventjes: hoe gaat dat nu vervolgens voor onze BW-capaciteit, wat betekent dat? Dit gesprek gaan we dus nu de komende periode met de aanbieders eerst voeren, zodat we eigenlijk een soort van agenda met hun samen op kunnen stellen om eens met VGZ van gedachten te hebben over: wat gaat er nu gebeuren, en hoe kunnen we ervoor zorgen dat we als gemeente en VGZ, maar ook de zorgaanbieders kunnen zorgen voor de juiste prikkels? En dat we niet, nou ja, gaan beconcurreren met elkaar, daar waar het gaat dat wij bijvoorbeeld plekken zouden nodig hebben, of omgekeerd. Op dit moment zijn ze achter de schermen nog volop bezig met indiceren en zijn er nog heel veel vragen die wij nog niet beantwoord hebben gekregen. Maar vooralsnog ga ik ervan uit dat we rond de septembercirculaire

toch iets meer beeld krijgen het daadwerkelijke uitnamebedrag, wat het betekent fysiek voor de locaties en onze infrastructuur. Op de volgende sheet heb ik laten opnemen een beetje dat jullie een beeld krijgen. Goed om te weten dat de cijfers ... Een beeld krijgen van dus welke klanten ongeveer van welke gemeente zijn overgegaan naar de Wlz. Dit is een overzicht van begin dit jaar en dus niet meer actueel, maar dit geeft wel eventjes een beetje een beeld van het aantal klanten die dus over zijn gegaan van BW naar de Wlz. Goed voor jullie om te weten is dat we dus nu bijvoorbeeld deze cijfers zijn cijfers van 2019, dat was een van de jaren waarvan het CBS, maar het Rijk ook van mening is dat het representatief genoeg was om uiteindelijk te kijken in hoeverre dat passend was voor ons budget. Daar konden we ons als gemeente ook wel in vinden. Wat we wel zien, dat is dat in 2020 toch wel wat meer cliënten waren aangemeld. Daarvoor worden we gewoon gecorrigeerd op termijn, maar dit is wel goed voor jullie om een beeld te krijgen van, nou ja, welke cliënten en welke gemeenten een beetje zo over zijn gegaan. Wat opvallend is, is dat als je kijkt naar Hendrik-Ido-Ambacht bijvoorbeeld, daar heb je Volgerlanden met heel veel intramurale instellingen. Dat is een van de grootste gemeenten, naast Dordrecht dan. Dan zie je ook wel dat de meesten daarvan ook, de meest zware cliënten dus echt over zijn naar de Wlz. Dat is zeg maar, het past bij het plaatje wat wij dus al dachten dat daar waar er gemeenten zijn met echt wat intramurale voorzieningen, dat daar de meeste cliënten ook over zijn gegaan naar de Wet langdurige zorg. Dan even over naar het nieuwe verdeelmodel. Ook wederom een technisch verhaal, maar niet onbelangrijk, daar waar het onze begroting aangaat. Om het makkelijker te maken heeft het Rijk bedacht dat we in het kader van de commissie Dannenberg, hun visie daarop, dat we eigenlijk een doordecentralisatie moeten hebben op beschermd wonen. Goed ook voor jullie om te weten en om te onthouden, is dat maatschappelijke opvang en vrouwenopvang centrumgemeentetaken blijven. Dat gaat dus niet veranderen, tot en met 2024 houden we dat als centrumgemeentetaken en heb ik begrepen dat het Rijk dan gaat evalueren in hoeverre de taken CG-taken blijven, of dat ze alsnog ook gedoordecentraliseerd worden. Dat is nog even de vraag, maar vooralsnog blijven die middelen de komende periode dus hetzelfde als hiervoor binnen het budget ontvangen wij. Voor wat betreft de doordecentralisatie van beschermd wonen wordt de rol van de centrumgemeenten binnen tien jaar afgebouwd. Wat dus inhoudt dat we vanaf 2022 straks de afbouw – aanvankelijk zou dat 2021 zijn, maar dat hebben we niet gered met elkaar – en vanaf 2023 beginnen andere lokale gemeenten ook stap voor stap dus hun BW-budget te ontvangen. Goed voor jullie om te weten is dat stap voor stap niet betekent dat het lineair is. Dat is wel een ding, want wij hebben als gemeente eigenlijk richting VNG ook de vraag gesteld: het zou beter zijn als je zou zeggen, je weet dat het budget gewoon met vijf procent ieder jaar binnen tien jaar afgebouwd wordt, een lineair proces. Maar dat gaat niet, omdat we te maken hebben in dit geval gewoon met mensen. Op het moment dat iemand zich aanmeldt bij een centrumgemeente, nieuw, of bij een nieuwe andere gemeente, ja, dus dat proces kan niet lineair verlopen. Wellicht wel de laatste drie, vier jaar, maar we verwachten dus in dit geval ook een onzekere factor daar waar het dit stap-voor-stapproces aangaat. Een belangrijke disclaimer die het Rijk eigenlijk heeft aangegeven bij de doordecentralisatie is dat wij verplicht zijn om te blijven samenwerken. Dan zou je denken: waarvoor zou je dan doordecentraliseren als je dan toch zou moeten samenwerken? Het heeft te maken met het feit dat het Rijk heeft aangegeven: wij willen niet dat jullie in het kader van de commissie Dannenberg allemaal een infrastructuur in je eigen dorp of stad gaat maken als het niet efficiënt is. Dus het gaat om deels een intramurale infrastructuur wat passend is, en aan de andere

kant wil je ook zorgen dat je onze maatschappelijke middelen doelmatig blijft gebruiken. In onze regio hebben we er eind vorig jaar voor gekozen, omdat het gewoon goed gaat, om te blijven samenwerken en de huidige samenwerkingsovereenkomst blijft dus gehandhaafd tot en met in ieder geval 2024. Vooralsnog verwachten wij dat dat niet veranderd gaat worden, maar er zullen natuurlijk wel een aantal dingen zijn die we anders moeten gaan formuleren in de samenwerkingsovereenkomst, maar daar komen we later bij u voor op terug. Dan gaan we naar de volgende sheet. Ik wilde even kort stilstaan, zodat jullie een beeld krijgen van, ik denk namelijk dat jullie dat niet veel meekrijgen vanuit de financiën van beschermd wonen en opvang. Ik heb bewust in deze sheet ook opvang opgenomen, omdat dat nu eenmaal de begroting houden we op deze manier de komende tijd, omdat de samenwerkingsovereenkomst zowel beschermd wonen als maatschappelijke opvang en vrouwenopvang bevat. We hebben de inkomstenkant, dat is de rijksbijdrage van beschermd wonen. Daarnaast hebben we, en die staat niet op de sheet, ook de eigen bijdrage die we natuurlijk ontvangen van het CAK en die middelen worden ook naar de centrumgemeenten overgemaakt. Daarnaast, als we kijken naar de uitgavenpost, hebben wij de drie belangrijkste kostenposten die we hebben zijn de zorg in natura-arrangementen, pgb's en de uitvoeringskosten die wij nodig hebben om ervoor te zorgen vanuit centrumgemeente Dordrecht en de SDD die voor ons de toegang, contractmanagement en inkoop regelt. Om dat te doen, hebben we het op deze manier ... Nou ja, zijn de uitvoeringskosten. Dan even de inkomstenkant voor maatschappelijke opvang en vrouwenopvang. We hebben te maken met een decentralisatie-uitkering en de uitgaven daarvan zitten op maatwerkvoorzieningen, algemene voorzieningen, de subsidies en het laatste ook natuurlijk hetzelfde, de uitvoeringskosten, maar die zijn gelijk zoals daarboven genoemd bij BW. Om jullie een beeld te geven eventjes heb ik het plaatje even opgenomen in de presentatie die de VNG nu in de afgelopen periode heeft gebruikt om te laten zien op welke wijze we nu het nieuwe verdeelmodel gaan introduceren. Dus u moet het zien als echt een trap naar beneden waardoor het grijze gedeelte zeg maar het budget is van een centrumgemeente, wat dus zeg maar aan het einde helemaal nul is, en het blauwe gebied wordt dus groter. Ieder individueel gemeente of nieuwe cliënten krijgen worden toegewezen op het moment dat deze personen dus een indicatie krijgen en horen tot de gemeente Alblasserdam, dan krijgt gemeente Alblasserdam de middelen daarvoor. Daarvoor wordt het budget van een centrumgemeente dus zo op die manier afgebouwd, zodat we van een historisch model naar een objectief verdeelmodel gaan. Het belangrijke eventjes voor dit plaatje is dat er echt heel veel onzekerheden zijn. We hebben in de afgelopen periode en daarvoor hebben we ook een vertraging dus gehad, daar waar het ... We zouden natuurlijk aanvankelijk vanaf 2021 al gaan doordecentraliseren. Dat heeft het Rijk niet gered, omdat er gewoon heel veel maatstaven die we zouden willen hanteren als gemeente, nou ja, er zijn heel veel modellen gemaakt en bureaus bij betrokken en berekeningen gemaakt vanuit het Rijk en daar zijn we nog niet uitgekomen. Daarnaast is het woonplaatsbeginsel ook een van de elementen die naar onze mening ook gewoon goed uitgewerkt moet worden, wil je dit op deze wijze kunnen doen. Het lineair proces, al dan niet, of stap voor stap, hoe gaat dat vervolgens uitgewerkt worden in de praktijk? We verwachten de komende periode nog wel dat er voor september/oktober iets meer duidelijkheid komt, omdat we met elkaar als gemeente richting VNG ook hebben gecommuniceerd dat op het moment dat wij dus niet weten welke indicatoren nu worden meegenomen voor het nieuwe verdeelmodel, dat we ook op basis daarvan natuurlijk ook niet echt heel veel zekerheden hebben. Een

van de redenen ook waarom wij dus eigenlijk en onze regio ervoor gekozen hebben om de huidige samenwerkingsovereenkomst te verlengen, is omdat we dit jaar dus zien dat de Wlz-uitname moet landen, maar ook het feit dat het Rijk nog steeds heel onduidelijk is over de wijze waarop zij dus denken nu het woonplaatsbeginsel te gaan integreren, en deze verschuivingen. Er zijn gewoon heel veel dingen niet duidelijk, dus vandaar dat we hebben gezegd: nou, weet je, de komende periode, met het feit dat volgend jaar natuurlijk ook nog verkiezingen zijn, misschien is het dan goed om even de huidige afspraken te handhaven, zodat je daar in ieder geval voor de uitvoering van beschermd wonen geen stress hebt als regio. Dan kunnen we naar de volgende sheet. Voor jullie om een beeld te krijgen van de transformatie die wij in de afgelopen periode, afgelopen vier, vijf jaar hebben gemaakt binnen beschermd wonen – en daar mogen we echt wel trots op zijn als regio. Helemaal aan het begin van beschermd wonen toen we het gingen uitvoeren, moet u het zien dat we eigenlijk honderd procent cliënten hadden, alle cliënten kwamen van BW intramuraal. Die zaten dus zeg maar in gesloten voorzieningen, ergens gewoon 24/7 continu behoefte dus aan die 24/7 uur nabijheid. Wat we nu zien is na vier, vijf jaar hebben we een transformatie ingezet. We hebben hele mooie producten kunnen ontwikkelen, van BW intramuraal, tot en met BW extramuraal, waarin mensen gewoon thuis kunnen wonen, beschermd thuis dus, en heel mooi gewoon binnen hun eigen woning beschut kunnen wonen met de nodige nabijheid. Waar we dus voorheen honderd procent cliënten hadden aan het begin, honderd procent BW intramurale klanten, hebben we nu een verdeling van veertig procent intramurale klanten en zestig procent BW extramuraal groepswonen en BW extramuraal 1 = 1 arrangementen. Het mooie van deze ontwikkeling is dat het heel erg aansluit bij de ontwikkeling zoals we die net schetsen, de doordecentralisatie dan met elkaar voor ogen hebben, maar dat we ook wel zien dat andere regiogemeenten natuurlijk ook stap voor stap die verantwoordelijkheid nemen om daar waar het kan hun inwoners die deze behoefte hebben aan ondersteuning gewoon als het kan in de thuissituatie te kunnen bedienen. Dus dat is even goed om daar een beeld van te krijgen. Dan gaan we naar de volgende sheet dan inderdaad. Even nog voor een korte herhaling. Wij hebben een huidige samenwerkingsovereenkomst waarbij de maatschappelijke opvang en vrouwenopvang dus centrumgemeentetaken blijven. We hebben onderscheid in de SOK gemaakt daarop, en omdat het geen onderdeel maakt van de doordecentralisatie hebben we wel natuurlijk de artikelen even moeten aanpassen om ervoor te zorgen dat dat nog goed aansluit op elkaar. We blijven samenwerken. Ik heb tot op heden eigenlijk nooit klachten gehoord vanuit de regio, maar dat we eigenlijk veel meer complimenten dat we met elkaar dus eigenlijk de afgelopen jaren echt wel die transformatie hebben kunnen doorbrengen. We hebben nog veel te doen, maar tegelijkertijd zie ik ook wel weer naar tevredenheid dat wij dat uitvoeren als regio. Wat we wel merken, en dat wordt een spannende en dat zie ik niet alleen maar voor onze regio, maar ook voor andere, landelijke ontwikkeling en een zorg van meerdere regiogemeenten, is dan: hoe zorg je ervoor dat de regionale solidariteit op beschermd wonen in dit geval, dat je dat blijft vasthouden? En dat je niet doorslaat in het niet meer willen bijdragen aan hoe je met elkaar samenwerkt en ervoor zorgt dat je doelmatig, maar ook zorgt dat een inwoner niet helemaal thuis blijft wonen, terwijl die eigenlijk een intramurale voorziening nodig heeft en je dat niet wil betalen. Dus vandaar dat ik het belangrijk vind om te benoemen dat de regionale solidariteit voor de komende periode echt des te belangrijker wordt, gezien de doordecentralisatie. Nou, dan gaan we even door naar de acties en dan zit ik bijna richting het einde van mijn presentatie. Het feit dat wij dus nu zeg maar de

doordecentralisatie als ontwikkeling op ons af zagen komen de afgelopen, nou, het is in principe twee jaar geleden aangekondigd, hebben wij voorgesorteerd en hebben wij gezegd: op het moment dat we dit willen opvangen, op het moment dat we eigenlijk met elkaar die transitie ook handen en voeten op lokaal niveau willen geven, moeten we dus met elkaar gaan voorsorteren en kijken: wat is de capaciteit die wij nu nodig hebben? Naar aanleiding daarvan hebben wij dus een capaciteitsonderzoek begin 2020 uitgevoerd en hebben eigenlijk gekeken naar een foto: hoe ziet onze infrastructuur er nu uit, wat zijn de vragen die we nu op ons af zien komen? En wat betekent dat nu voor ons centrumgemeenteg gebied aan de transformatie, letterlijk dus aan voorzieningen die we nog nodig hebben, waardoor we er twee, drie jaar voor uit kunnen trekken om hier dus niet alleen maar vanuit de centrumgemeente in dit geval, maar ook de andere regiogemeenten daar handen en voeten aan te geven. Nou ja, het wordt een beetje een riedeltje van iedereen, denk ik, maar ondertussen zie je wel dat het feit dat we natuurlijk met de verschillende maatregelen te maken hebben door de corona en het feit dat het digitaal tijdperk niet altijd zorgt voor de goede dialoog te hebben met elkaar omdat je elkaar niet fysiek ziet, maar dat is wel wat je soms nodig hebt, zien we dat dat wel af en toe wat schuurt. Maar tegelijkertijd zien we ook dat we hele mooie stappen aan het maken zijn met de regio om ervoor te zorgen dat we dus met elkaar deze opgave dus oppakken. Op basis van de resultaten van het capaciteitsonderzoek hebben we als centrumgemeente Dordrecht een brief gestuurd aan de regiogemeenten waarin we eigenlijk hebben gezegd: we hebben met elkaar het resultaat gezien, we zien wat er nodig is en op welke manier kunnen wij aan u vragen om ook een bijdrage te leveren? Dus de vraag eigenlijk heel erg plat: op welke initiatieven, op welke voorzieningen die we dus met elkaar hebben geconstateerd die we nog nodig hebben, zou u op lokaal niveau zich willen committeren om ervoor te zorgen dat ook u, lokale gemeente, daaraan kan bijdragen? Dit zijn de twee stappen die we hebben genomen en ik ga u nu even heel kort vertellen waar we nu staan. Goed om te weten, eventjes heel kort, en volgens mij hebben we het al eerder gedeeld met u, maar het benodigde aanbod in onze regio, en wat ik wel merk is dat begin 2020 hebben we het capaciteitsonderzoek opgeleverd en je ziet wel weer, 2020 is voorbij, 2021 en de verschillende ontwikkelingen, het staat niet stil. Dus dat was een foto van toen en je kan van alles nog zeggen over: nou, als ik er nu naar zou kijken, dan zou ik weer een ander resultaat krijgen vanuit het capaciteitsonderzoek. We hebben ervoor gekozen om het aanbod zoals we die in ... Het resultaat wat we hebben geformuleerd in januari 2020, om die wel te handhaven voor deze eerste periode, want anders blijven we natuurlijk schuiven. Voor u even een kort beeld van de voorzieningen die wij nodig achten in onze regio om die doordecentralisatie, maar ook ervoor te zorgen hoe we met elkaar de komende periode kunnen zorgen allemaal voor onze kwetsbare inwoners. Ik ga het riedeltje niet voorlezen, want volgens mij kunnen jullie het allemaal zo heel goed zien, en anders volgt het wel een andere keer als jullie er nog vragen over hebben. Dan kunnen we naar de volgende sheet. We hebben dus inmiddels in maart jongstleden de agenda Huisvesting Kwetsbare Groepen op basis hiervan opgesteld en instemming vanuit de regio. We hebben een bestuurlijke tafel beschermd wonen en opvang waar wethouders Wonen en wethouders Zorg, corporaties en zorginstellingen zijn vertegenwoordigd. Met ongeveer zo'n vijftig tot zestig bestuurders zorgen we ervoor dat we met elkaar ons committeren om ervoor te zorgen dat we die agenda gaan uitvoeren. In de agenda zijn eigenlijk twee belangrijkste actielijnen, namelijk enerzijds zorgen dat de lokale sociale voorraad, daar waar het afspraken aangaat voor het toewijzen van woningen aan individuen die binnen deze

categorie vallen, en anderzijds het realiseren van een aantal nieuwe woon/zorgproducten. En nou, misschien is het wel goed om even door te gaan naar onze twee laatste sheets, namelijk de ene waarin ik ... Clark, als je nog eentje doorgaat? Ja, dat is hem. Hij is heel klein, maar ik ga ervan uit dat u allemaal iPads of laptops voor jullie hebben, dat je hem lekker groot kan maken. Ook hier zou ik niet veel op ingaan, maar wat je ziet is dat we dus eigenlijk een overzicht hebben gemaakt. We hebben dus eigenlijk met elkaar het capaciteitsonderzoek opgesteld. Op basis daarvan hebben we gezegd: schrijf je in. Dat hebben ze gedaan en in dit overzicht ziet u nu welke gemeenten op welke producten hebben ingeschreven en hoe we met elkaar zorgen dat de komende periode dus stap voor stap met de regiogemeenten aan het werken zijn voor het realiseren van deze agenda. Ik vind het een mooie vertaalslag, stap voor stap, dat je dan zegt: we hebben dus die ontwikkeling op ons af zien komen, we hebben een capaciteitsonderzoek gedaan. Op basis daarvan hebben we de vraag gesteld: jongens, we moeten dit met elkaar doen, solidariteit in de samenwerking met elkaar. En dit is het resultaat wat we nu hebben. Dat is naar mijn mening echt een heel mooi resultaat, dat je met elkaar dus toch nog, ondanks de dialoog die stroef kan lopen af en toe, en ondanks het feit dat het in alle lokale gemeenteraden een pittig gesprek is, want dezelfde presentatie zoals ik die vandaag geef aan u, heb ik in alle andere gemeenteraden ook gevoerd en daarin zie je ook wel dat de andere gemeenteraden ook zeggen: ja, we zien echt wel een belangrijke opgave ook voor onze gemeente om hieraan bij te dragen. Het wordt allemaal goed ontvangen, maar zoals u ook zelf weet hoe wij destijds Skaeve Huse hebben ontwikkeld, het blijft een balans vinden tussen wanneer ga je met je lokale gemeenteraad aan de slag, met een wijk, met de bewoners waar je iets wil realiseren, tegenover de politieke vraagstukken die daarop aan de orde zijn. Dus desalniettemin vind ik het wel een heel mooi resultaat tot op heden. Dan even de laatste sheet. Dat is volgens mij het bod van Dordrecht wat wel heel goed is om ook met u te delen zoals wij dat hebben geformuleerd. We hebben gezegd: wij willen dus contingentwoningen, wij willen investeren in tijdelijk wonen en ook wij zien het belang van woontraining voor jongvolwassenen. En als laatste, en niet geheel onbelangrijk, de tussenvoorzieningen die zorgen dat we daar waar mensen niet gelijk zelfstandig kunnen wonen, dat ze toch nog eventjes tijdelijk ergens kunnen stabiliseren en een jaar of twee jaar kunnen zorgen dat ze de stap kunnen maken naar een eigen woning. Dan wil ik het hierbij laten en wil ik u danken voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Henderson, voor de uiteenzetting en presentatie over deze complexe materie. Ik kan me zomaar voorstellen dat dat vragen oproept. Ik wil de commissie dan ook in de gelegenheid stellen om dat nu te doen. Ik kan me ook voorstellen dat we dit nog een keer in de herhaling krijgen, maar dan op een andere manier, op het moment dat we die raadsinformatiebrief, die doorgeschoven is, met een aantal vragen gaan behandelen. Als ik heel eerlijk ben, moet ik het wel even laten bezinken, want het is nogal wat, wat u vertelde. Maar, de commissie, wie heeft er iets te vragen aan mevrouw Henderson? Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: Voorzitter, dan niet zozeer aan mevrouw Henderson, ik vond het een prima presentatie. Maar waar ik met name ook wel richting de wethouder op wil reageren: wat zijn nou uiteindelijk de uitdagingen en ook de risico's van deze wijzigingen? Of dat wat beter in kaart kan worden gebracht. Wat met name wel opviel is inderdaad dat woonplaatsbeginsel. Dat is natuurlijk allemaal betoogd: Dordrecht is

centrumgemeente en daardoor komen er veel mensen vanuit de regio naar Dordrecht en die blijven daar ook. Wat ik nu begrijp is dat er een woonplaatsbeginsel komt waaruit dus gewoon mensen in hun eigen gemeente moeten worden geholpen. Dat vind ik wel een interessante, maar daar liggen dan ook wel weer de risico's en de politieke problemen. Dus met name ook dat ik wel verwacht ook vanuit de wethouder dat de risico's met betrekking tot dit proces van verandering, of dat wat beter in kaart kan worden gebracht, voorzitter.

De voorzitter: Helder. Ik denk dat dat meer een vraag aan de wethouder is dan aan mevrouw Henderson.

De heer Van der Net: Jazeker. Ik zei al dat de presentatie van mevrouw Henderson er goed uitziet.

De voorzitter: U gaf al een compliment. Mevrouw Nijhof heeft ook een vraag.

Mevrouw Nijhof: Ik zie mezelf niet meer, maar goed. Ben ik in beeld?

De voorzitter: Nee, u bent niet in beeld. Het flitste heen en weer, maar u bent niet in beeld. Maar u bent wel verstaanbaar.

Mevrouw Nijhof: Nou goed, dan doe ik het even zo. Waar ik wel even op aansla, is ... Nou, Het is een voor mij wel duidelijke presentatie. Alleen, ik krijg ook wel een déjà vu met betrekking tot de komst van de Jeugdwet naar de gemeentes en allerlei overgangsregelingen die ook in het begin van de Jeugdwet ook in de gemeente speelden, en de moeilijkheden die daarbij waren, ook kinderen die vanuit de Wlz naar de Jeugdwet moesten en zo. Nou, daar zijn best heel veel problemen uit voortgekomen, die soms ook nu nog niet zijn opgelost. Ik vraag me ook af, in de overgangssituatie, deze mensen waarover het nu gaat vallen nog onder de Wmo, gaan over naar de Wlz, dus die worden de verantwoordelijkheid van de zorgkantoren, volgens mij, als ik het goed heb. Hoe zit dat met de samenwerking tussen de Wmo en de zorgkantoren hierin? Want wat je heel erg ziet en zag ook in de Jeugdwet en volgens mij is dat nu ook weer het geval, is dat je ziet dat de instellingen die beschermd wonen, laten we zeggen, krijgen, die ingekocht worden om dat te doen, dat dat soms niet dezelfde instellingen zijn, waardoor er mensen moeten verhuizen, of ... Nou ja, goed, waarom het in ieder geval onduidelijk wordt voor mensen waar ze uiteindelijk terecht gaan komen, omdat de zorgkantoren en de gemeentes daarover niet op één lijn zitten. Mijn vraag is ook: wie gaat uiteindelijk laten we zeggen het toezicht op de zorg voor deze mensen uitvoeren? Want je ziet in de overgang die er binnen de Jeugdwet is geweest daar ook wel, laten we zeggen, problemen mee. Nou ja, goed, ik weet niet of mevrouw Henderson die kan beantwoorden, of dat het iets voor de wethouder is. Maar het lijkt mij een mega-operatie, volgens mij.

De voorzitter: Ja. Mevrouw Nijhof, u bent helder en we hebben enige ervaring opgedaan met dit soort operaties.

Mevrouw Nijhof: Inderdaad.

De voorzitter: De heer Tiebosch.

De heer Tiebosch: Dank u wel, voorzitter. En ook bedankt, mevrouw Henderson, voor uw presentatie. Ik kreeg wel het gevoel toen u het had over solidariteit, dat u daar toch vrij indringend naar ons keek en dat u er zorg bij heeft of die solidariteit wel gewaarborgd is. Wat ik me dan afvraag: wat geeft u dan mee aan deze raad, of aan de volgende raad, hoe dat dan geregeld zou moeten worden?

De voorzitter: Dat was uw vraag, mijnheer Tiebosch?

De heer Tiebosch: Ja, want ik ben erg voor solidariteit, maar het is wel goed om ook mee te geven hoe u dat dan voor u ziet.

De voorzitter: Nou, dan zie ik de heer Boersma nog in de chat met een vraag, dan wel opmerking, of wat dan ook.

De heer Boersma: Ja, een vraag, een opmerking. Voorzitter, dank u wel. Ik deel de zorg van mevrouw Nijhof, met name ook op het punt van die continuïteit. Mijn vraag gaat over sheet 15, dat is dat overzichtje met die regionale biedingen. Inderdaad, op de iPad is die prima te lezen. Maar ook in het grote scherm, als je kleine lettertjes hebt, dan valt me op dat er nogal verschillen zitten in ingekleurde vakjes, om het zo maar te zeggen. Misschien kan mevrouw Henderson daar nog iets meer toelichting op geven, want ik zie een paar gemeenten die behoorlijk wat vakjes gevuld hebben. Als we het hebben over Alblasserdam, en Dordrecht natuurlijk, en Molenlanden. Ik zie ook een paar gemeenten die maar twee vakjes hebben. Nou, Sliedrecht nog niet, die moeten waarschijnlijk nog een bieding doen, denk ik dan. Maar zijn die verschillen te verklaren zeg maar op basis van de cijfers, of zit daar misschien – en dan vul ik hem al een beetje in – ook wat zorg in dat een aantal gemeenten misschien nog niet de bieding doen die we eigenlijk zouden willen?

De voorzitter: Heldere vraag. Ik geef eerst mevrouw Henderson het woord om haar vragen te beantwoorden, en dan de heer Heijkoop om de meer politieke vragen te beantwoorden. Mevrouw Henderson.

Mevrouw Henderson: Ik pak er denk ik maar eentje even op. Even in het kader van de solidariteit, wat ik wil meegeven aan de gemeenteraden. Wat ik merk, en wellicht heeft dat te maken dat bestuurders daarin iets dichter bij de materie zitten. Alle wethouders zijn er eigenlijk van overtuigd dat deze portefeuille binnen de solidariteit zou moeten blijven vallen. Dat heeft te maken met de complexiteit, maar ook de vragen met betrekking tot de voorzieningen die je echt met elkaar nodig hebt. Een goed voorbeeld daarvan is als we kijken naar gemeente Papendrecht, die hebben een voorziening voor zwaar autistische jongeren, jongvolwassenen die achttien zijn. Het heeft totaal geen zin als je zegt: jongens, die gaan we dus nog acht keer bouwen in alle gemeentes. Dus die vragen die we met elkaar moeten stellen, dat wil ik aan u meegeven, als gemeenteraad is: in hoeverre kunt u met ons meedenken te zijner tijd op welke wijze we dus kunnen zorgen dat daar waar we intramurale voorzieningen hebben die we echt nog nodig blijven hebben, in dit geval voor sommige cliënten, hoe kan je die zo doelmatig en efficiënt mogelijk met elkaar blijven gebruiken, zonder dat je dus uiteindelijk in alle gemeenten hetzelfde gaat doen. Maar hoe kan je ervoor zorgen dat je wel de extramurale varianten, dus daar waar mensen gewoon beschermd thuis kunnen wonen, dat kan prima naar lokaal niveau. Dat gesprek moet je met elkaar wel eens een keer

hebben, want dat doet volgens mij recht aan de enerzijds complexiteit, maar ook het feit om gewoon een thuis kunnen bieden daar waar het nodig is voor deze kwetsbare inwoners.

De voorzitter: Dat is een helder pleidooi voor.

Mevrouw Henderson: Ja. Kan ik Peter voor de rest eventjes het woord geven?

De voorzitter: De heer Heijkoop mag nu.

De heer Heijkoop: Peter, de heer Heijkoop, ik luister naar beide, hoor. Ja, nee, ik snap dat Mireille even het stokje over geeft, want een aantal vragen waren heel treffend, maar ook wel heel politiek. Dus vandaar ook de denkende blik bij Mireille. Want het was wel leuk, Mireille, je was heel de tijd in beeld, dus we konden ook heel goed zien, jij bent non-verbaal ook altijd heel sterk. Er zijn een aantal zaken die vanuit de raadscommissie zijn genoemd. Die gaan over solidariteit, die gaan over risico's, gewoon de feitelijke exercitie overgang van Wmo naar de Wlz. De meest politieke – en ook al formuleerde de heer Boersma dat heel rustig en gelijkmatig – was natuurlijk wel de vraag over de vakjes en het ontbreken van kleurtjes en getallen. Ik ga op allemaal even kort in. Allereerst de risico's. De heer Van der Net, volkomen terecht dat daar een vraag over gaat. Heel veel risico's hebben we in beeld, heel veel risico's hebben we ook nog niet helemaal in beeld. Er zijn ook nog een aantal zaken gewoon echt niet duidelijk. Wat Mireille ook al aangaf, het regerend kabinet heeft ook wel veel moeite gehad om zaken tijdig helder te krijgen. Maar je kan de risico's eigenlijk onderscheiden in twee soorten risico's. Allereerst de inhoud: kom je er met elkaar uit, kom je uiteindelijk tot een goede spreiding van voorzieningen en daarmee ook een goede spreiding van de nabijheid voor de mensen, maar toch ook wel de mogelijke overlast en de druk op wijken en buurten? Nou, tot 2024 hebben we die solidariteit echt goed geborgd, maar daarna zijn de gemeenteraden toch toenemend aan zet en is het wel heel belangrijk dat we die solidariteit ook behouden. De platte redenering is: kleinere gemeenten kunnen dit gewoon niet helemaal zelf, die kunnen die infrastructuur niet opzetten en die kunnen de kennis en kunde niet naar binnenhalen. We zien het eigenlijk in het bredere sociaal domein. Ook op de andere wetten, het speelt natuurlijk ook nadrukkelijk nu in de Drechtsteden, ook op de andere wetten zijn gemeenten nu zich wel aan het oriënteren en het blijkt eigenlijk gewoon dat ze Dordrecht, de regio, de Drechtsteden nodig hebben om met elkaar goede afspraken te kunnen maken. Zelfs op een nieuwe Wet inburgering, waar aanvankelijk een aantal gemeenten zeiden: we gaan toch eens kijken of we dat ze zelf kunnen. Nou ja, relatief kort voor de invoering komen gemeenten dan toch wel terug: ja, wij willen eigenlijk toch wel samenwerken ook met de andere vier gemeenten. Dat soort risico's hou je altijd en die zijn ook gewoon politiek. Op het moment dat je een bepaalde kleur hebt in een gemeenteraad of in een college, kan die samenwerking onder druk komen te staan. Een ander risico dat we toch wel noemen gaat ook over de financiën. We hebben het als het gaat over het sociaal domein, en zeker op de Wmo, hebben we het relatief weinig over beschermd wonen. Ook niet in de gemeenteraden, aan de regionale tafels en de politieke tafels. Ik denk dat het ook komt omdat beschermd wonen, daar hebben de gemeenten in onze regio ongelooflijk veel miljoenen aan overgehouden. Het is een onderdeel van de Wmo, maar de begroting van Dordrecht wordt al jaren voor een deel, daar zit gewoon een hele grote plus in op beschermd wonen. En we hebben vaak gesprekken gehad over tekorten op jeugd, soms tekorten op ... Nou, tegenwoordig

komen er ook tekorten op Wmo huishoudelijke hulp en dergelijke, en begeleiding door de vergrijzing. Maar voor de goede orde, we hebben altijd heel goed in technische zin in het verdeelmodel gezeten. Dat is de ene reden. De andere reden is dat wij, en dat gaf Mireille ook in de presentatie aan, wij zijn heel snel aan de slag gegaan met die transformatie, waarmee we relatief dure intramurale plekken hebben kunnen omzetten naar meer plekken beschermd thuis, met begeleiding en dergelijke. Mooie nieuwe woon/zorgproducten en hogere klanttevredenheid, en uiteindelijk ook veel minder kosten. Op het moment dat die nieuwe bekostiging, dat dat doorgedecentraliseerd wordt en dus dat die bekostiging gaat veranderen, uitname Wlz, ja, zie je daar wat verschuivingen in optreden. In de Dordtse begroting hebben we hem nog voor volgend jaar geloof ik opgenomen en daarna hebben we hem ook als een PM-post. De verwachting is eigenlijk dat we nog steeds wel zullen overhouden, maar niet meer de miljoenen zoals in de afgelopen jaren. Dus dat is ook wel een risico waar we gewoon ons goed bewust van zijn en waar we natuurlijk vanuit de inhoud op sturen en vanuit de financiën moeten we gewoon goed kijken hoe dat zich ontwikkelt. Als het gaat over de overgang Wmo naar Wlz, dan is het wel goed om even de gedachte erachter te begrijpen. Kijk, een aantal mensen in de beschermd woonvoorzieningen, daar is geen uitzicht op verbetering. Dat is eigenlijk gewoon een chronische ondersteuning die nodig is. We hebben eigenlijk gezegd dat we dat soort zorg en ondersteuning onder de Wet langdurige zorg brengen, daarom is men van mening en is overeengekomen: deze zorg hoort eigenlijk niet bij gemeenten, die hoort gewoon eigenlijk netjes onder de Wlz. Op die manier kan dat dan worden vormgegeven. Dat is dus ... Ik wil het niet zo plat slaan, maar het is voor een groot deel het administratief verhangen van het een en ander. Dus uitname van het geld, het overhevelen naar een andere wet. En we zijn wel nadrukkelijk ook in nauwe samenspraak met de zorgkantoren om dat allemaal goed te laten landen. Wellicht dat we in de toekomst zijn we ook wel aan het kijken of we een toezichtkader samen kunnen doen, dat we heel veel van de samenwerking toch wel overeind kunnen houden, ondanks dat ze dan onder verschillende wetten vallen. Want het gebeurt soms ook dat mensen in een bepaalde voorziening, dat er één onderdeel naar de Wlz gaat en de andere niet. Domus is dan een voorbeeld waarbij alle cliënten naar de Wlz gaan, maar er zijn ook gemengde voorzieningen. Dan ga ik toch ook nog even naar de vakjes en de hokjes. We hebben een jaar geleden vanuit het college van Dordrecht een hele indringende brief gestuurd naar de regiogemeenten, omdat wij met hen wilden praten over wat zij gaan bijdragen aan de huisvesting van kwetsbare groepen, de doorstroom vanuit beschermd wonen, en ook de realisatie van tussenvoorzieningen. Vanuit het capaciteitsonderzoek bleek dat een aantal gemeenten echt wel heel fors hebben al bijgedragen, maar andere gemeenten echt nog heel erg weinig doen. Ik zie dat een aantal gemeenten echt de benen bijtrekken, echt bereid zijn om hun verantwoordelijkheid te nemen. U heeft gezien dat bijvoorbeeld een aantal gemeenten zijn echt bezig met Skaeve Huse. Dat vind ik gewoon mooi, dan steken ze hun nek uit. Een aantal voorzieningen voor jongeren wordt gerealiseerd. Parallel hieraan loopt ook de discussie over het formuleren van een contingent van woningen, waarbij je eigenlijk zegt: deze vijftig woningen, in uitzonderlijke gevallen gaan we daar gewoon mensen gelijk in kunnen huisvesten en elke corporatie en elke gemeente draagt een steentje bij. Alle corporaties, alle zorgaanbieders en bijna alle gemeenten hebben daar nu van harte hun handtekening onder gezet, maar het is wel belangrijk dat je dat commitment en die solidariteit echt betracht. Want op het moment dat er één gemeente zegt: nou, ik heb hier toch niet zo'n trek in, want mijn inwoners hebben hier geen zin in. Ja, dan haal je wel een essentieel

bouwsteentje uit die solidariteit weg. Want ja, dan kan het zomaar zijn dat een andere gemeente zegt: ja, hallo, de burens leveren niet, waarom moet ik wel leveren? We hebben allemaal als wethouders dat ingewikkelde gesprek in onze eigen gemeente te voeren, dus we vinden het heel belangrijk dat we daarin samen op blijven trekken. Morgenochtend heb ik weer een overleg met de collega's en dan ga ik ook iedereen daar weer even op bevragen en dan weet ik dat ik van de meesten een heel positieve, constructieve reactie krijg, en dat bij sommigen, dat daar misschien nog een nader gesprek nodig is. Dat is wel belangrijk, omdat je met elkaar echt de stappen vooruit moet zetten, want anders ga je dit niet voor elkaar krijgen, zeker gezien de complexiteit die ik aan het begin van dit agendapunt benoemde, die enorme knellende woningmarkt en toch ook wel de vraagstukken vanuit corona, en sowieso de budgettaire problemen op veel plekken. Ja, dit moeten we echt samen doen. Sliedrecht, trouwens, wil ik er nog wel even uitlichten. Sliedrecht vind ik wel een iets andere, daar staat inderdaad weinig in dat kolommetje. Maar Sliedrecht is misschien wel met Zwijndrecht de gemeente met de meest kwetsbare inwoners. Ze hebben daar veel voorzieningen, een forse Yulius-locatie, een forse ASVZ-locatie. Dus mijn hart gaat altijd wel een beetje uit naar Sliedrecht, in de zin van dat ik daar wel enig begrip voor kan opbrengen als zij zeggen: joh, natuurlijk willen wij onze fair share pakken, maar u heeft ook kunnen zien dat wij dat in het verleden al gedaan hebben. Dus ook zo kijken we er wel naar, van welke gemeente kun je naar de toekomst doen, met de lasten en ook gezien wat er in het verleden al gerealiseerd is, dat zal ook denk ik wel recht doen aan ook de leefbaarheid van de wijk in die gemeente. Maar er zijn ook gemeenten waar nog relatief weinig is en waar er ook nog niet zo heel veel animo is om nu wel wat te gaan doen. Nou ja, dat leidt tot wat forsere gesprekken en ik heb vorige week ook nog met een van de burgemeesters even gebeld om toch te vragen toch dat indringende gesprek in het college nog eens te voeren, want ja, we hechten echt wel aan die solidariteit en het samen optrekken. Dus tot zover. Even heel concreet, we hebben nu wel een matrix, we hebben concrete producten, we hebben concrete aanbiedingen vanuit gemeenten. En er gebeuren dus heel veel mooie dingen en daar ben ik heel trots op, maar we blijven natuurlijk wel scherp dat we – nogmaals, dan herhaal ik mezelf – dit echt met zijn allen blijven doen.

De voorzitter: Dank u wel voor uw uitgebreide beantwoording. Leidt dat nog tot vragen? Zo niet, dan wilde ik even gaan pauzeren. John, ... Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: Eén korte vraag eventjes aan de wethouder, in verband met die gesprekken met de gemeenten. Ik had het er net ook al over dat er een woonplaatsbeginsel komt, dat mensen die dus ergens gesitueerd zijn dus ook gewoon binnen die eigen gemeente moeten worden opgevangen. Dus met andere woorden, in mijn onschuld denk ik: dat probleem lost zich dan vanzelf op. Even een korte vraag nog richting de wethouder, voorzitter.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Heijkoop: Voorzitter, rondom dat woonplaatsbeginsel, dat is zo'n onderwerp waar nog wel het een en ander moet worden uitgewerkt. Want dan gaat het ook over de geschiedenis van iemand, waar komt iemand vandaan, en hoe kijk je daar dan naar? Kijk je dan naar de laatste jaren, kijk je langer terug? Dat gaat het er ook in essentie om welke gemeente moet gaan betalen, maar dat zegt nog niet altijd alles over welke gemeente ook de voorzieningen aanbiedt. Dus dat is wel degelijk ook nog wel een punt

van bespreking. Dus, nou ja, goed, maar u heeft wel een punt dat hopelijk dat er ook toe leidt dat gemeenten hun verantwoordelijkheid gaan nemen naar de toekomst toe. En heel concreet, vanaf 2025 gaat het bij ons dus nog nadrukkelijker spelen, omdat dan de samenwerking weer herijkt moet worden.

De voorzitter: Goed. De heer Van der Net, was dat een voldoende antwoord voor dit moment?

De heer Van der Net: Ik ben weer helemaal tevreden met deze wethouder, voorzitter, echt.

De voorzitter: Mooi. Dan wilde ik dit punt gaan afronden en wilde ik – pak hem beet, het is nu 47 – tot vijf voor tien even pauzeren, dus zeven, acht minuten. Tot over zeven, acht minuten.

Schorsing

4. Raadsvoorstel Wijziging verordening beschermd wonen en opvang - Raadsvoorstel

De voorzitter: Zo, daar zijn we weer. Fris en fruitig, allemaal onze handjes gewassen en water gedronken. We gaan verder met het 'Raadsvoorstel Wijziging verordening beschermd wonen'. Daarbij was de politieke vraag ... Dan moet ik even zoeken. De politieke vraag was, van Beter Voor Dordt: voldoet de voorgestelde verordening voldoende aan de opvang van huisvesting van alle kwetsbare groepen, zoals wij die voorgesteld hebben? Die vraag is gesteund door de fracties GroenLinks, PvdA, ChristenUnie/SGP, VVD en VSP. Het woord is aan Beter Voor Dordt. Ik weet niet of mevrouw Van Eck of mevrouw Nijhof het woord voert? Wij zijn in spannende verwachting. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, u mag mij het woord geven. Alleen, ik heb een probleem. Ik heb nu mijn laptop en mijn computer aan staan en ik ben waarschijnlijk niet te verstaan, denk ik. Klopt dat?

De voorzitter: U heeft een echo.

Mevrouw Nijhof: Ja, nou ...

De voorzitter: En als u probeert om een van de twee apparaten uit te zetten, in de zin van dat u de microfoon uitzet, dan zou het kunnen zijn dat die echo verdwijnt. Want hij is gewoon aan het rondzingen.

Mevrouw ...: Haar geluid staat niet aan.

Mevrouw Nijhof: En zo? Nee.

De voorzitter: Hij blijft nog echoën.

Mevrouw Nijhof: O, wat vervelend. Nou, ik had hem ... Goed, ik weet ook niet wat ik nu moet doen eigenlijk. Want ik heb mijn woordvoering namelijk op deze staan.

De voorzitter: Ik herken dat.

Mevrouw Nijhof: U herkent dat. Ja, dan ga ik toch maar iets uit mijn hoofd doen, denk ik.

De voorzitter: Ja. Nou ja, dat zou ook een uitdaging kunnen zijn en dat zou je kunnen verbazen hoe goed dat dat gaat.

Mevrouw Nijhof: Hoe dat gaat, inderdaad. Nou ja, in ieder geval, volgens mij is die nu weg trouwens, ik heb hem nu maar uitgezet.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Nijhof: Nou, deze verordeningswijziging ligt voor en die gaat specifiek over de vijf euro per nacht die er gevraagd gaat worden voor opvang, voor crisisopvang in dit geval. Als ik ga hakkelen en stotteren, dan moet u mij dat maar vergeven, want ik doe dit nu uit mijn hoofd. Wat ons opviel is dat er in de ... Er wordt voorgesteld die vijf euro per nacht zeg maar toe te voegen aan de verordening. Er wordt een vergelijking gemaakt met het tarief voor individuele begeleiding en dagbesteding. Nou, daar hebben wij een vraag over aan de portefeuillehouder, want volgens ons is dat tarief het abonnementstarief van negentien euro per maand. Of ik moet het verkeerd hebben, maar als je de vijf euro voor opvang naast dat tarief legt, dan wil ik wel horen wat dan, laten we zeggen, het een en ander recht trekt naast elkaar. Want dat zou dan betekenen dat je voor een nacht opvang, zoals ik het hier lees althans, honderdveertig euro per maand betaalt en voor individuele begeleiding negentien euro. Zo heb ik het bekeken in ieder geval, dus daar wil ik wel een uitleg over hoe dat zich precies verhoudt tot elkaar. Daarnaast vragen wij ons heel erg af, er zijn een aantal groepen die de crisisopvang – het gaat expliciet ook over crisisopvang – in komen die geen inkomen hebben, of heel weinig inkomen, of heel jong zijn waardoor ze dus eigenlijk geen recht hebben op een uitkering, of ... Nou ja, in ieder geval op een inkomen net zoals dat van een volwassene. Hoe gaat men daarmee om? De derde vraag is eigenlijk, de verrekening die wordt gelegd bij de instellingen die opvangen. Wij vragen ons af hoeveel uitvoeringskosten dat in hemelsnaam met zich meebrengt. En als een cliënt eventueel niet betaalt, wat ga je dan doen, en hoe verreken je dat? We vragen ons ook heel erg af ... Nou ja, we vinden ook de zinsnede die er gebruikt wordt om de eigen bijdrage vooral te heffen, omdat dat zou stimuleren tot het zoeken van vervolghuisvesting, vinden wij een hele, nou ja, laten we zeggen, toch wel wat belerende opmerking in de verordening. Net alsof het zo zou zijn dat iemand niet naar vervolghuisvesting zou zoeken op het moment dat je die bijdrage niet heft. Dus daar zouden we ook wel uitleg over willen hebben hoe dat nu, laten we zeggen, waarom dat nou in die verordening zou moeten staan op deze manier. We snappen best dat je een vorm van tegenprestatie vraagt aan iemand die opvang vraagt. Alleen, in de context van hoe het op dit moment in Nederland gesteld is met het aantal daklozen wat er is en het aantal beschikbare woningen en vervolghuisvesting en dat soort zaken allemaal meer. Heel veel mensen die in de crisisopvang terechtkomen hebben ook echt begeleiding nodig bij het zoeken naar een andere woning. Die weten vaak de stappen helemaal niet die je moet zetten. Je moet je ook vaak inschrijven op allerlei platforms, kost ook allemaal geld. Dus we vragen ons af wat nou precies de betekenis is van die eventuele heffen van die vijf euro, en of dat aan de andere kant ook niet tot, zoals je dat ook in de andere delen van het zorgdomein ziet, tot enorm veel

uitvoeringskosten leidt die eigenlijk uiteindelijk, het heffen ervan nog veel meer kosten aan die zogenaamde eigen bijdrage die je dan heft. Nou ja, tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. U was gewoon helder en duidelijk, terwijl u uit uw hoofd sprak. Moet u meer doen.

Mevrouw Nijhof: Dank u wel.

De voorzitter: Zijn er mensen die hier verder het woord over willen voeren? De heer Boersma meldt zich. Of die vragen hebben aan mevrouw Nijhof, dat kan natuurlijk ook.

De heer Boersma: Nee, niet aan mevrouw Nijhof, want die was heel duidelijk inderdaad. Dus complimenten, dat ging prima zo. Ik ben het eens, ik sluit me aan bij de vraag van mevrouw Nijhof over de uitvoeringskosten, in hoeverre die in verhouding staan tot die vijf euro per nacht. Ik vind het ook een beetje lastig om het voorstel goed te kunnen duiden, want eigenlijk twee argumenten worden er gegeven om de eigen bijdrage te gaan heffen. Het eerste argument is dat we een perverse prikkel willen voorkomen ten opzichte van individuele begeleiding en dagbesteding. Mijn vraag is daarbij: is er echt een perverse prikkel? Ik had daar nog niet zo heel vaak, of eigenlijk tot nu toe nog niet over gehoord. Dus het verbaasde mij een beetje dat die er blijkbaar schijnt te zijn. Want we hebben te maken met een doelgroep, dat is niet de makkelijkste doelgroep, maar ik had nou niet het beeld dat die de crisisopvang in gaan om dan gebruik te kunnen maken uitvoerig van de maatwerkvoorzieningen die dan ook geboden worden. Dus misschien kan wethouder daar nog iets meer over toelichten. De tweede, daar maakte mevrouw Nijhof ook al een opmerking over: stimuleert dit nou dan de inwoners die gebruikmaken van de crisisopvang om zelf op zoek te gaan naar vervolghuisvesting? Je kan het belerend noemen, een financiële prikkel, dwingend, hoe je het ook wil noemen. Maar ik zou daar toch nog wel wat meer uitleg op willen, want ik had nou niet het idee dat het probleem zit in bij dat inwoners niet op zoek gaan voor huizen. Kijk, een deel wel, die gelooft het allemaal wel, maar er is ook een deel die gewoon wel dolgraag vervolghuisvesting wil, maar dat is er nog niet. Er is een deel die nog helemaal niet toe is aan vervolghuisvesting, die gewoon nog een traject in moeten. Dus tot nu toe vind ik de twee argumenten die voor de eigen bijdrage worden genoemd, ik word er nog niet heel erg warm van, laat ik het zo zeggen.

De voorzitter: Dat dacht ik al. Het lag op het puntje van mijn tong. De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, de vragen die mijn voorgangers hebben gesteld, daar kan ik me naadloos bij aansluiten. Die vragen hadden wij namelijk ook. Eventjes nog over die vijf euro eigen bijdrage die nu gevraagd wordt, dan is de vraag aan de wethouder: zorgt dit niet voor ongewenste situaties, zoals nu het geval is in die wijk? Want ik woon daar zelf persoonlijk in de buurt en ik zie regelmatig dat als je 's avonds daar in de buurt loopt, dan wordt er voortdurend om een paar euro gevraagd en dan wordt er duidelijk gezegd: ik heb het nodig om dus te kunnen slapen bij het Leger des Heils. Dat wordt voortdurend aan je gevraagd. Dus dat lijkt me in ieder geval geen goede situatie. En er staat in: "Als redelijkerwijs niet verwacht kan worden van een dakloze dat hij dus niet kan betalen, hier afwijkende afspraken gemaakt worden." Wat zijn dan die afspraken, zou ik aan de wethouder willen vragen, hoe ziet dat eruit? De rest van de vragen is al door mijn voorgangers gesteld, dus daar haak ik bij aan.

De voorzitter: Mooi. Dan geef ik nu het woord aan de wethouder en ik neem aan dat dat de heer Heijkoop is. Wethouder Heijkoop. Of gaat de heer Stam dit beantwoorden?

De heer Heijkoop: Dat zou voor mij in ieder geval een verrassing zijn, voorzitter, en wij verrassen elkaar in het college niet graag. Nee, hoor. Voorzitter, een aantal vragen, ik hoop dat ik daar wat licht op kan schijnen. Deze verordening is een gewijzigde verordening, er zijn een aantal dingen aangepast om ook wel weer recht te doen aan de nieuwe realiteit. Dat zit in een aantal zaken: wettelijke wijzigingen, ook de wijziging op het Kromhout zelf. Alle andere gemeenten hebben deze verordening inmiddels vastgesteld en hij kan in werking treden als ook de Dordtse raad dat heeft gedaan. De vragen waar u het op toespitst, dat gaat over de opvang. Als we kijken naar de opvang hebben we twee soorten opvang aan het Kromhout. Voorheen hadden we de crisisopvang, dat kennen we: de negentig bedden, verdeeld over de slaapzalen. Altijd is het zo geweest dat je daar een paar euro, vijf euro voor zou betalen. Dat is gewoon ook vanuit een soort wederkerigheid: je krijgt een slaapplek en daar betaal je een paar euro voor vanuit je daklozenuitkering. Dat is altijd zo geweest. Het is alleen gewoon een foutje dat het in de vorige verordening niet stond, maar in die zin is het niet nieuw. Dit is van alle tijden, ook van alle steden, dit gebeurt overal in Nederland: een bescheiden bijdrage, vijf euro per nacht, maar wel om een bepaalde waarde aan te geven. Daar wordt ook nooit moeilijk over gedaan. Als mensen het niet kunnen betalen, dan kunnen ze een klusje doen, dan vegen ze even de boel aan, of ze doen wat anders. Mensen worden eigenlijk nooit geweigerd op het moment dat het er niet is. Maar goed, er is wel een druk op de opvang, dus we willen ook wel dat mensen zich dat mogen realiseren. Die negentig plekken en de slaapzalen hebben we niet meer, we hebben eigenlijk nu nog tien plekken crisisopvang, tien plekken. Want andere plekken, dat is inmiddels 24-uursopvang geworden. Dat hebben we allemaal omgebouwd naar die kamertjes en ik vond dat toen nog wel even spannend, want dat betekent ook dat er een andere bijdrage wordt gevraagd. Je krijgt een lagere uitkering op het moment dat je gebruik mag maken van je eigen kamer, een lagere daklozenuitkering, en je hebt geen eigen bijdrage. Ik vond het ergens wel spannend, omdat ik dacht, misschien zijn er ook wel mensen die zeggen: joh, ik hou liever gewoon meer geld over om er bepaalde zaken van te kopen en wil dat niet aan huisvesting uitgeven. Maar dat is niet gebleken. Alle mensen die gebruik maakten van Herstart, van die 49 woningen – 41 woningen, 49 kamers, excuus – die waren gewoon ontzettend blij dat ze een eigen plekje hadden, een eigen dak boven hun hoofd. Dus dat is helemaal goed gegaan. Maar dat is dus een ander regime dan de crisisopvang, om het zo maar te zeggen. Dus die vijf euro is eigenlijk nooit discussie over geweest. Maar het gaat over de reguliere eigen bijdrage, gewoon vanuit de Wmo, die we ook kennen op andere Wmo-producten. Daarvan hebben we gezegd: dat is op zich niet verkeerd, maar een aantal onderdelen – de individuele begeleiding bij de vrouwenopvang, en zo zijn er nog een aantal zaken – daar willen we echt geen enkele drempel voor mensen om die hulp in te roepen, dus daar passen we die toe. Op enkele andere onderdelen wel en dat staat ook in de verordening en dat wordt ook allemaal verder nog uitgewerkt in de nadere regels, hoe dat precies gaat. Voor de rest gaat dat niet langs de raad, dat wordt gewoon zo uitgewerkt. Dat is op zich ook niet heel spannend, dat is ook gewoon wel beleid wat logisch is in haar consequentie, dat je gewoon dat soort maatregelen neemt. Waarbij ik het echt wil aantekenen en ook wil opmerken dat – en daar heeft de cliëntenraad ons ook op gewezen, de Wmo Adviesraad – dat wij altijd mensen wijzen op het feit dat er bijzondere bijstand is, of dat er

vergoeding is vanuit de collectieve zorgverzekering die wij in de regio hebben waar het gaat bijvoorbeeld over die eigen bijdrage. Daar wijzen we mensen ook actief op. Op het moment dat er dan toch onverhoopt omstandigheden zijn waarom mensen een bijdrage niet kunnen betalen, dan gaan we in gesprek en dan komen we er eigenlijk altijd uit. Maar dat is eigenlijk het verhaal, voorzitter.

De voorzitter: Dat is een kort verhaal. Mevrouw Nijhof heeft daar een opmerking bij. Gaat uw gang.

Mevrouw Nijhof: Mijnheer Van Verk, ik viel even weg. Mag ik nog een vraag stellen?

De voorzitter: Ja, geeft niet.

Mevrouw Nijhof: O sorry, ja. Ik zag u vertraagd, ik dacht: o jee, ik ga eruit vallen. Maar dat was niet zo. Maar goed. Ik begrijp wat de wethouder zegt. Dan heb ik daar in ieder geval nog wel één vraag over. Want oké, vijf euro per nacht, plus als ik het goed begrijp, dan is het en vijf euro per nacht, en als je laten we zeggen in de crisisopvang verblijft, dan moet je ook je abonnementstarief betalen, of heb ik dat verkeerd? Zeg maar.

De voorzitter: De wethouder. Kort antwoorden, het is een gesloten vraag.

De heer Heijkoop: Dat klopt. Nee, dan hoeft volgens mij geen ... Ik zou dat even ... Maar nee, dan hoeft je geen eigen bijdrage te betalen. Daar is niet het abonnementstarief voor van toepassing, de crisisopvang gaat zonder abonnementstarief. Dus het gaat echt alleen om die vijf euro en daar kun je eventueel dus ook een karweitje voor doen, maar er zijn geen andere kosten die daarmee gemoeid zijn.

Mevrouw Nijhof: Oké.

De heer Heijkoop: En nog even kort op de uitvoeringskosten, die zijn ook beperkt. Het Leger des Heils houdt dat zelf bij en daar hebben ze gewoon een ... Dat gaat altijd redelijk soepel en niet al te ingewikkeld, dus die zijn echt zeer beperkt.

Mevrouw Nijhof: Het is mij helder. Wat ik alleen nog steeds niet goed begrijp is de zinsnede met de vergelijking die er gemaakt wordt, met betrekking tot het abonnementstarief. Want dat is namelijk in dit geval volgens mij wel zo, dus dat vind ik raar, dat die zin erin staat. En het zogenaamd stimuleren – waar volgens mij ook anderen het over hadden – van mensen naar het zoeken naar huisvesting als argument om die vijf euro, eigen bijdrage, hoe kijkt u daarnaar? Want ik zou eigenlijk, als ik zelf hier een besluit over zou mogen nemen, zou ik zelf eigenlijk wensen dat dat op een andere manier in die verordening terecht komt. Want dit is wel een beetje een verkeerde voorstelling van zaken, denk ik.

De voorzitter: Uw vraag is helder. Mijnheer Boersma heeft ook nog een vervolgvraag, mijnheer Heijkoop, dus even geduld.

De heer Boersma: Voorzitter, dank u. Dit is al wel een stuk duidelijker en als ik het goed begrijp, dan is die eigen bijdrage voor een deel ook weer uit de bijzondere bijstand of de collectieve zorgverzekering te betalen. Dan kom ik ook wel een beetje met de vraag die

mevrouw Nijhof ook stelt: waarom dan die twee argumenten, zeg maar? Want eigenlijk is dit, het verhaal van de wethouder klinkt me in de oren, dat is toch al een stuk logischer. Onze geringe eigen bijdrage en dat gaat, als ik de wethouder goed begrijp, ook eigenlijk geen probleem vormen voor de categorie mensen die nu in de 24-uursopvang zit. Maar dan blijf ik een beetje moeite houden met de twee argumenten die hiervoor aangegeven worden. Het lijkt meer een administratieve verwerking van een bestaande situatie, een situatie die gewoon even aangepast moet worden, dan dat we hiermee mensen gaan stimuleren, of perverse prikkels voorkomen.

De voorzitter: Wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, als het gaat over de opmerking dat die bijdrage ertoe leidt dat mensen sneller doorstromen en geprikkeld worden om een eigen woning te regelen. Ik ben het eigenlijk wel met mevrouw Nijhof en mijnheer Boersma eens dat het zeker in deze tijd, met de huidige woningmarkt, wel wat wrang is. Want heel veel mensen zijn helemaal niet in de gelegenheid om al helemaal niet eenvoudig een huis te vinden, dus dat ben ik eigenlijk wel met u eens. Tegelijkertijd, er zijn ook wel voorbeelden van mensen die gebruikmaken van de crisisopvang die daar niet per se in alle ... Die echt geen alternatief hebben. Een poosje terug sprak ik nog iemand en die vertrok daar 's ochtends ook om aan het werk te gaan en die zag het ook gewoon als een hele eenvoudige manier om te overnachten, met lage kosten, waardoor hij ook wat meer overhield dat hij naar zijn moederland kon sturen. Die was daar wat pragmatischer in, die kreeg nog een soepje 's ochtends. Dus in die zin, die wederkerigheid, ik denk dat we het daarbij hadden moeten beperken, dus gewoon dat je iets vraagt. Ik bedoel, als deze mensen doorstromen naar een huurwoning – wat we natuurlijk allemaal graag willen, we willen ze graag ondersteunen om ook echt zelfstandig, al dan niet met een beetje begeleiding, te gaan wonen – dan zullen ze ook wat huur moeten betalen. Dus we willen hen, ook mensen die misschien wat verder weg zijn en nog een wat langere weg af te leggen hebben, willen we toch wel laten wennen aan het idee dat dat iets kost. Voor de goede orde: mensen hebben daar ook financieel de ruimte voor, ze hebben daar ook een uitkering voor, ze kunnen er wat voor betalen. Maar nogmaals, daar begon ik mee en ik denk dat ik het daar ook even bij wil houden, ik snap wel dat u zegt, omdat u even aanslaat, dat u zegt: het is wel wat wrang om mensen die zich bij het Leger des Heils moeten melden, om dan ervan uit te gaan dat zij een prikkel nodig hebben om een zelfstandige plek te kunnen vinden, om een zelfstandige woning te kunnen vinden. Dat ben ik eigenlijk wel met u eens. Maar goed, ik hoop dat ik met deze toelichting uw opmerking daarover enigszins heb kunnen verzachten.

De voorzitter: Goed. Leidt dit nog tot nadere vragen van de commissieleden? Niet.

Mevrouw Nijhof: Jawel.

De voorzitter: Sorry.

Mevrouw Nijhof: In de chat had ik nog een keer een vraag gezet.

De voorzitter: O, ja.

Mevrouw Nijhof: Ik sloeg nog ... Sorry. Ik sloeg nog heel even aan om wat mijnheer Boersma zei in zijn voorvraag die hij stelde. Hij noemde daar de vijf euro voor de 24-uursopvang. Maar is dat ... Want volgens mij staat er in de verordening dat het ook om de nachtopvang gaat. Er is natuurlijk volgens mij nogal een verschil tussen de 24-uursopvang, waar je ook volgens mij geholpen wordt om naar andere huisvesting toe te komen, en de nachtopvang waar je alleen 's nachts verblijft en ook de avond, de dag elders moet doorbrengen. Zit daar dan geen verschil in? Volgens mij is het ook niet zo, wat mijnheer Boersma denkt, dat die vijf euro uit de zorgverzekering of de bijzondere bijstand kunnen komen. Volgens mij moeten mensen die gewoon bij elkaar sprokkelen om te betalen, toch? Zou de wethouder daar nog op kunnen reageren?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Heijkoop: Ja, toch. Wat ik aan het begin aangaf, mevrouw Nijhof, is dat de crisisopvang, dat gaat echt over die mensen op de slaapzaal. Dat zijn nog maar een paar plekken en daar gaat die vijf euro over. De mensen die in Herstart verblijven vallen onder een ander regime, die hebben hun eigen plekje eigenlijk en die krijgen daar begeleiding. Dus daar hoeft niet die vijf euro voor betaald te worden, die hebben hun eigen kamer, die hebben gewoon een andere afreksystematiek, die hebben een wat lagere uitkering en die zijn gewoon heel blij dat ze hun eigen plek hebben. Daar zit ook begeleiding bij. Bij de crisisopvang, dat is even heel plat gezegd: mensen komen slapen en vertrekken weer de volgende ochtend, omdat je ze niet op straat wil hebben slapen. Vandaaruit probeer je ze natuurlijk wel te verleiden om uiteindelijk ook die stap te zetten naar meer ondersteuning en een plan te maken. Maar soms zijn het ook gewoon mensen die, bijvoorbeeld arbeidsmigranten, die even op straat komen te staan en soms weer naar het moederland vertrekken, of op een andere manier weer verdwijnen. Dat is niet per se een vaste groep, dat zijn gewoon mensen die eventjes uit de brand geholpen moeten worden. Dus daar zit ook wel het onderscheid in.

De voorzitter: Helder. Mensen, er is een antwoord. Volgens mij zijn alle vragen in ieder geval gesteld. Nou ben ik een beetje gehandicapt, want mijn collega heeft zich vanavond ziekgemeld en wij hadden ook nog wel een opvatting en vragen over dit artikel. Ik zou één vraag willen stellen, omdat die me toch wel erg brandend op mijn hart ligt. In de verordening staat een definitie van crisisopvang en daar wordt in algemene zin gesproken van voltijd- of nachtopvang in een crisissituatie door een instelling. Wij hebben het nu voortdurend over het Leger des Heils, maar deze definitie sluit niet uit dat ook andere instellingen een dergelijke bijdrage zouden moeten vragen. Is mijn veronderstelling correct, of niet? Dat is eigenlijk de enige vraag die ik op dit moment heb. De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter. Die vijf euro bijdrage per nacht, dat is voor de crisisopvang en de crisisopvang wordt aangeboden door het Leger des Heils. Op het moment dat een andere partij de crisisopvang zou aanbieden, dan zou in principe daarvoor hetzelfde gelden.

De voorzitter: Vrouwenopvang, kinderen die uit huis worden geplaatst vallen daaronder?

De heer Heijkoop: Daar geldt het niet voor, nee.

De voorzitter: Oké. Dat was even in ieder geval iets wat ik u wilde horen zeggen. Ik stop ermee, want ik zit niet in de positie om daar verder discussie over te voeren. Vraag aan de raad dit, want volgens mij zijn we nu klaar met ook dit onderdeel: is dit een hamerstuk, of is het een bespreekstuk? Of zijn er mensen die een amendement of een motie in het vooruitzicht willen leggen? Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, wij overwegen wel een eventueel amendement op de formulering van een aantal zaken die erin staan. Maar dat is ter overweging, daar moet ik het even in de fractie over hebben.

De voorzitter: Oké. Zijn er nog meer partijen die ...

De heer Van der Net: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: De heer Van der Net, geloof ik. Eerlijkheidshalve deel ik u mede dat ook de PvdA dat wel overweegt. De uitleg vond ik helder en heeft mij wel aan het twijfelen gebracht, maar we zullen daar ook nog wel in de fractie met elkaar over van gedachten willen wisselen. Dus dat alles bij elkaar genomen, betekent dat dat het als een bespreekstuk naar de raad gaat, waarbij uiteindelijk bepalend zal zijn of het bij de hamerstukken terechtkomt of er wel of geen moties worden ingediend wanneer dit verhaal in de vergadering wordt gebracht. Daar hoeven we verder niet over te discussiëren. Goed, dan waren dit de inhoudelijke stukken.

5. Overzicht Moties

De voorzitter: Dan kom ik nu bij de moties en toezeggingen. Voorafgaand aan beide stukken zou ik de griffie willen vragen, want die stellen deze lijst op, wat zij bedoelen met een voorstel afvoeren, en dan van wie dat afkomt? Want ik constateer namelijk bij een aantal zaken dat voorstel afvoeren staat, terwijl als je de inhoud en de stand van zaken leest, dat de zaken eigenlijk nog in behandeling zijn en nog niet afgerond. Men is dan wel ver in de ontwikkeling, maar feitelijk is het nog niet afgevoerd.

Mevrouw Van Poppel: Ja, het voorstel ... Wil je dat ik even zo doe?

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Van Poppel: Het voorstel afvoeren komt niet van de griffie, dus dit voorstel komt van de ambtelijke organisatie.

De voorzitter: Oké. Nee, dan is de context duidelijk, dank je wel. Ik beperk me tot die zaken waarvan wordt voorgesteld om ze af te voeren, want de zaken die in behandeling zijn, dat gaat goed. Motie 'Ontmoetingsplekken' van CDA, VVD en een aantal anderen. Mevrouw Van Eck.

Mevrouw Van Eck: Dank u wel, voorzitter. Ik vond het inderdaad een goede vraag die u stelde, want ik vind dit namelijk ook een voorbeeld daarvan persoonlijk. Er staat dat het meegenomen wordt in de uitwerking, maar ik vraag me af of daar dan niet ook over gerapporteerd kan worden in de vorm van een memo of een RIB over hoe dat dan heeft plaatsgevonden, of hoe de uitwerking daarvan dan is in de praktijk.

De voorzitter: Ja, vind ik ook, ben ik met u eens. Dus het is te snel, te kort door de bocht, dus we laten hem staan, dat die nog gewoon in behandeling is. Ondertussen hoor ik de chat gaan. De heer Boersma.

De heer Boersma: Voorzitter, daar ben ik het mee eens en volgens mij geldt dat gewoon voor alle drie de moties, want op het moment dat er nog voorstellen moeten komen – ik snap het ambtelijk wel, hoor, dan vind je het fijn als je er een punt achter kan zetten – maar zolang het verhaal nog niet afgesloten is, denk ik dat ze gewoon nog op de lijst blijven staan. Daarbij moet ik opmerken dat de motie ‘Exploitatie Energiehuis’ uit oktober 2018, dat duurt wel heel lang inmiddels. Maar goed, dat is eigenlijk een beetje een overbodige opmerking.

De voorzitter: Tegelijkertijd zou je daar nog van kunnen zeggen: daar is wel een coronaatje tussendoor gekomen.

De heer Boersma: Ja, dat klopt inderdaad. Dat geldt ook een beetje voor mijn andere onderwerp, daar zit ook een corona-element aan en alle drukte die er is.

De voorzitter: Maar dat geeft niet.

De heer Boersma: Maar goed, dat ...

De voorzitter: Uw standpunt is helder en ik ben het eigenlijk met u eens. Wie zou het er niet mee eens zijn, wat de heer Boersma zegt? Nou, iedereen is het met u eens, mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ja, dat mag ook gewoon een keer. Mag ook een keer niet eens zijn, hoor.

6. Overzicht Toezeggingen

De voorzitter: De toezeggingen. Er staan ook een aantal zaken voor afvoeren, een viertal. Als we die kritisch bekijken, dan kan je daarvan vaststellen dat slechts één, namelijk ‘Knelpunten Veilig Thuis’, die is daadwerkelijk afgehandeld. Of zie ik dat verkeerd? Zegt u het maar. De wethouder, maar ik loop ze wel even door, de toezegging met betrekking tot de motie vreemd ‘Zet de amateursport op de Krommedijk niet op slot’. Natuurlijk, dat is geagendeerd, maar dat hebben we volgens mij nog niet besproken, dat loopt allemaal nog. Dus volgens mij kan je die nog niet afvoeren. “Het wordt meegenomen.” Ja, mooi, maar die motie ging nog wel een stukje verder. Als het wordt meegenomen, dan betekent het dat het nog niet afgevoerd kan worden. ‘Samen tegen Armoede, evaluatie van het armoedeprogramma’, die is afgetikt. “Zodat de informatie over de resultaten kunnen worden meegenomen in de richting van de gemeenteraadsverkiezingen.” Sorry, de wethouder zegt toe: begin 2022 wordt dat gedaan. Nou, dan kan je dat nog niet aftikken in 2021. Dat geldt voor de derde ook, daar zien we helemaal geen commentaar bij. Kan iedereen ermee instemmen dat we die drie zaken laten staan? De heer Boersma.

De heer Boersma: Ja, ik typte ‘eens’.

De voorzitter: Ja, u bent het eens. Ja, dat gaat dan over uw commentaar, hè. Dan hebben we dat gehad, ik denk dat daar instemmingen zijn. Ja, klopt.

7. Reserveringen Agenda Dordrecht 2030. - Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan gaan wij naar agendapunt 9 – ja, toch? – en dat zijn de nieuwe behandelvoorstellen. Dat is om te beginnen het raadsvoorstel ‘Reserveringen Agenda Dordrecht 2030’. Dat wordt in ieder geval besproken in een commissievergadering op 15 juni. Let wel, dat is een ingelaste extra commissievergadering in de week waar normaal gesproken het VNG is. Dat is op een dinsdagavond, denk ik zomaar. Ja.

8. Kennisnemen van Wijzigingsbesluit gemeenschappelijke regeling Drechtsteden (15^e wijziging) - Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan het raadsvoorstel ‘Kennisnemen van Wijzigingsbesluit gemeenschappelijke regeling Drechtsteden’. Ik heb staande de vergadering terugkoppeling gehad uit de commissie Bestuur en Middelen en daar hebben zij vastgesteld dat zij alle zaken met betrekking tot de service gemeente Dordrecht, dat willen zij 8 juni behandelen. Dat zou betekenen dat wij die onderdelen in ieder geval aan de commissie Bestuur en Middelen kunnen laten en dan is het de bedoeling dat wij dan – of te zijner tijd, want ik heb daar nog geen voorstel van gezien – de nieuwe gemeenschappelijke regeling sociaal domein in behandeling zouden kunnen nemen. Daar is gisteren in de Drechtraad een technische sessie over geweest, waar ik niet bij ben geweest, maar ik heb wel de stukken gelezen. Daaruit blijkt dat er nog geen overeenstemming over een aantal zaken is. Dus ik denk nu niet dat er dan al een voorstel in die richting komt, maar dat zouden we te zijner tijd kunnen bespreken. Daar is iedereen het denk ik ook wel mee eens, met zo’n belangrijk onderdeel.

9. Raadsinformatiebrief over Tussenstand uitvoering visie Van opvang naar wonen 2020-2025 - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Dan de ‘Raadsinformatiebrief over Tussenstand uitvoering visie Van opvang naar wonen’. Het voorstel is om deze aan te houden tot de beantwoording van de artikel 40-vragen heeft plaatsgevonden. De bundeling is inmiddels toegevoegd aan deze RIB en wordt na deze commissievergadering namens de fracties gestuurd aan het college. Oftewel, een beetje analoog aan Kamervragen naar aanleiding van brieven van ministers hebben we nu raadvragen. Dat lijkt mij ook een goed proces.

Agendadeel Overig

10. Termijnagenda

De voorzitter: Dan zijn we bij het ‘Agendadeel Overig’ gekomen. Dat betekent dat wij – en ik beperk mij tot de vergaderingen tot aan de vakantie – 8 juni hebben we het raadsvoorstel ‘Kennisnemen Wijzigingsbesluit gemeenschappelijke regeling Drechtsteden’, het is een mond vol, oftewel de GR Drechtsteden Sociaal, onder het voorbehoud dat die er dan ook wel voor vrijdag moet zijn.

Mevrouw van Poppel: ... (buiten microfoon).

De voorzitter: Dat zit bij het raadsvoorstel, dan kunnen we dat onderdeel die dinsdag bespreken. Dan is er op 15 juni de extra businesscases en op 16 juni is er een technische sessie Verenigingshallenplan, die is inderdaad ook door ons afgesproken. Daarbij is de vraag opgekomen of die sessie openbaar of besloten moet zijn. De regel is natuurlijk dat we openbaar vergaderen, mits bij uitzondering, wanneer er belangen op het spel staan, zwaarwegende belangen voor de gemeente Dordrecht dan wel er gesproken gaat worden over personen. Beide zaken zijn volgens mij niet aan de orde en er is al vanuit de verenigingen te kennen gegeven dat zij grote belangstelling hebben over dat gesprek, over die sessie. Dus mijn voorstel aan u is om deze vergadering gewoon openbaar te laten zijn. Kan iedereen daarmee instemmen? De heer Boersma.

De heer Boersma: Daar ben ik het mee eens, voorzitter. Ik wou eigenlijk nog een vraag stellen over de vergaderingen van 8 en 15 juni, want als we 8 juni maar één agendaonderwerp hebben, kunnen we dan niet 15 juni gewoon combineren?

De voorzitter: Nee. Nou, ik weet niet of dat dan. Ik zit naar de griffie te kijken.

De heer Boersma: Want op zich denk ik: we hebben ook niet de hele avond nodig voor die glans... Ja, het is natuurlijk een heel belangrijk onderwerp, die Glansrijke toekomst, maar ...

De voorzitter: Ik ga even twee vragen stellen aan de griffie. Eén: zijn de stukken al binnen over die twee onderwerpen, die maatschappelijke businesscases?

Mevrouw Van Poppel: ... (buiten microfoon).

De voorzitter: Wat we hebben is binnen. Maar ik weet dat een van die twee dingen ontbrak.

Mevrouw Van Poppel: ... (buiten microfoon).

De voorzitter: En dat is op het Dordtse Leerprogramma? Ja? En de Glansrijke toekomst Dordtse jongeren is er nog niet, dus dat betekent dat we maar één businesscase hebben. Dan zouden we die twee dingen, het wijzigingsbesluit en de maatschappelijke businesscases, zouden we inderdaad op één avond kunnen doen en dan zou mijn voorstel zijn om dat op 15 juni te doen. Maar misschien is het handiger om dat op 8 juni te doen. Mevrouw Nijhof. Mevrouw Nijhof, u heeft een vraag.

Mevrouw Nijhof: Ja, de techniek gaat een beetje verkeerd vanavond, maar goed. Wat ik vraag is dat ik wel uitdrukkelijk wil vragen dat wij die businesscase wel krijgen. De vorige keer heeft de wethouder uitdrukkelijk gezegd dat hij er zelf van schrok dat die businesscase er nog niet was, dus het verbaast me nu wel een beetje dat die er nog niet is, eerlijk gezegd. Want die moeten we echt hebben, anders kunnen we daar echt geen besluit over nemen.

De voorzitter: Nee, dat klopt. Dat ben ik helemaal met u eens en ik zou bijna zeggen: geen businesscase, geen geld.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Ik zie dat wethouder Heijkoop wil reageren, maar ...

Mevrouw Nijhof: Dat snap ik.

De voorzitter: Dat snap ik ook, ja. Dus daar mag hij even. Kom er maar in.

De heer Heijkoop: Voorzitter, even ter verduidelijking. Toen inderdaad de vorige keer schrok ik dat die stukken er niet lagen. Ik heb even nagegaan waar het hem in zat, met name het Dordtse Leerprogramma voor het jonge kind, daar is ongelooflijk hard en langdurig aan gewerkt en daar ligt echt – naar mijn bescheiden mening – een heel mooi stuk, waarmee echt de raad het politieke debat met elkaar aan de hand daarvan kan voeren. Het andere stuk, daar ligt wel een inhoudelijk stuk, maar er ligt nog geen maatschappelijke businesscase. Ik heb nagevraagd hoe dat dan zat en dat zat hem in het volgende: die businesscase wordt opgesteld met partners en die partners gaan middelen inbrengen ook die vanuit de ESF komen en dat gaat de komende maanden nog gebeuren. Dus dat is een andersoortig verhaal. Dus er gaat nu nog geen concrete businesscase komen, omdat de aanvraag voor die ESF-subsidies worden dan gedaan. Die middelen, 16 tot 27, die zijn ook vooral bedoeld om als cofinanciering te dienen voor die plannen die we met partners in de stad gaan maken. Maar dat kan nu dus ook nog niet. Dus ik wil u wel toezeggen dat ik even misschien nog een memo kan sturen waarin ik dit even goed uitleg, dat u ook weet waarom de stukken er nu liggen zoals ze er nu liggen. Zal ik daarvoor zorgdragen, voorzitter?

De voorzitter: Daar mag u zorg voor dragen, maar dan kunnen we het niet bespreken, want wat er niet is kunnen we niet bespreken.

De heer Heijkoop: Je kan hem niet in de zin van een businesscase bespreken. Je kan hem wel bespreken in de zin van de doelstellingen van het programma voor de wat oudere jongeren richting werk. Maar goed, het is uiteindelijk aan uw raad, maar ik zou in ieder geval in technische zin even een memo kunnen sturen waarin in ieder geval geduid wordt hoe de stukken zich tot elkaar verhouden. Want ik kan me echt heel goed de verwarring voorstellen bij de raadsleden, waar ik trouwens tot op zekere hoogte natuurlijk ook zelf aan heb bijgedragen door ook aan te geven dat ik verwachtte dat die businesscase er zou liggen.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Nog even ter verduidelijking: er is wel een inhoudelijk stuk, en ligt dat al bij de raad?

De heer Heijkoop: Ja. Er liggen wel stukken, er ligt alleen geen businesscase. Maar ik ga er even nog een memo over naar uw raad sturen.

De voorzitter: Oké, dat mag. De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik bedoel: geen businesscase, geen discussie. Dat is denk ik voor mij heel duidelijk, ik weet niet hoe de rest van de commissie daarover denkt. Maar ik wil wel een compleet beeld hebben.

De voorzitter: Ik ben het met je eens. Maar goed, geef de wethouder de gelegenheid om een technische uiteenzetting te regelen waarom iets wel of niet kan, dan kunnen we aan de hand daarvan altijd nog een definitief besluit nemen, maar laten we als lijn volgen dat: geen geld, geen Zwitsers geld. Oftewel: geen business, geen behandeling. Nogmaals, geef de wethouder de gelegenheid om dat nader uit te duiden, dan kunnen we er altijd nog iets van vinden. Concreet is nu mijn voorstel om dinsdag 8 juni, als er geen andere zaken zijn die we moeten behandelen dan wel ... Nee, ik zie niet direct iets staan bij de raadsvoorstellen. Er staan veel RIB's op, waarvan we er een aantal nog steeds niet hebben gehad, dus dat zou betekenen dat we 8 juni een avond vrij hebben en dan op 15 juni alles in één keer doen. Zou dat bij mensen op bezwaar stuiten?

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, mag ik iets vragen over het lijstje wat er staat? Want ik kan mij ook herinneren dat de lokale invulling van schuldhulpverlening – en mijnheer Heijkoop is er nu toch en daar zal hij wellicht ook toelichting op kunnen geven – dat daar echt wel de bedoeling van was dat dat nog voor de zomer behandeld zou worden, kan ik mij nog herinneren. Dat heeft u zelfs in de Drechtraad gezegd. Dus ...

De voorzitter: Wat is de stand van zaken?

Mevrouw Nijhof: Wat is daar de stand van zaken van?

De heer Heijkoop: De stand van zaken is dat ik het voorstel heb besproken met mijn ambtenaren en dat dat op zeer korte termijn uw kant op komt, binnen enkele weken.

De voorzitter: Ja, over enkele weken. Dat is niet voor 8 juni, dus volgende week?

De heer Heijkoop: Dan zou die dinsdag in het coll... Maar dan heeft u hem sowieso ...

De voorzitter: Nee ...

De heer Heijkoop: Nee, volgens mij, hij ligt er niet voor ... Ik denk dat we hem wellicht dinsdag in het college hebben, maar dan heeft u hem ook niet tegelijkertijd, nee. Ik denk dat het die week erop wordt.

De voorzitter: Dus dan hebben we voor dat moment verder geen bespreekpunten zo te zien. Er staan een aantal RIB's op die we volgens mij ook nog niet hebben gehad. Nee. Ik ga me wel zo langzamerhand zorgen maken over de groei van deze lijst ten opzichte van de agenda die we dan moeten behandelen, want dat gaat betekenen dat we dadelijk tegen het zomerreces, dan wel vlak na het zomerreces worden overspoeld met allerlei zaken die nog even snel, snel erdoor moeten voor de verkiezingen. Laat ik u meegeven dat ik daar heel weinig voor voel, maar dat is een andere discussie. Het voorstel is en blijft: dinsdag 8 juni vrij, 15 juni raadsvoorstel GR en maatschappelijke businesscases, 16 juni de technische sessie, Eigendom aangaande afspraken Verenigingshallenplan. Dan hebben we dinsdag 29 juni de kadernota. Laten we daar op 16 juni maar even gaan kijken wat we daarmee doen. Woensdag 7 juli is een reservedatum en dinsdag 13 juli is het afronden van de kadernota. Kan iedereen daarmee instemmen, met dit programma wat we net opstellen? Geen geluid is instemming, hè? Dan stellen we de termijnagenda op deze wijze vast en zijn wij volgende week vrij. Als het net zo lekker weer is als vandaag kunnen we dan tot tien uur op het terras zitten, ook niet verkeerd.

Tenslotte

De voorzitter: Dan ben ik bij de rondvraag aangekomen. Wie wil zich melden voor de rondvraag? Nou, ook niemand.

14.Sluiting

De voorzitter: Dan denk ik dat ik om tien over half elf de vergadering kan gaan sluiten met iedereen nog een prettige avond toe te wensen en een vooral warme nacht te laten beleven. Tot volgende week.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 22 juni 2021.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff